

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem JUDr. Danielem Šťastným ve věci

žalobkyně: **„CXXXE“ – PXXXXA**, IČ: xxx
sídlem xxx
Černá Hora, reg.č. xxx
zastoupená advokátem JUDr. Radimem Chalupou
sídlem Drnovice 169, 679 76 Drnovice u Lysic

proti

žalované: **ChXXXT – TxxxT a.s.**, IČ: xxx
sídlem xxx
zastoupená advokátem Mgr. M. Plajnerem
sídlem Lazarská 11/6, 120 00 Praha 2

pro zaplacení směnečného penízu 900 000 000 Kč s přísl.

takto:

- I. Směnečný platební rozkaz vydaný Městským soudem v Praze dne 17. 2. 2014, pod č.j. 50 Cm 355/2013-28 se v rozsahu povinnosti zaplatit částku 847 913,06 Kč spolu se 6% úrokem od 3. 12. 2013 do zaplacení a v rozsahu směnečné odměny ve výši 2 826,38 Kč ponechává v platnosti.
- II. Směnečný platební rozkaz vydaný Městským soudem v Praze dne 17. 2. 2014, pod č.j. 50 Cm 355/2013-28 se v rozsahu povinnosti zaplatit částku 899 152 086,94 Kč spolu se 6% úrokem od 3. 12. 2013 do zaplacení, v rozsahu směnečné odměny ve výši 2 997 173,62 Kč a ve výroku o náhradě nákladů řízení zrušuje.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.B.

- III. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 31 598 460 Kč, k rukám právního zástupce žalované, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žalobkyně je povinna zaplatit České republice na náhradě nákladů řízení částku 12 525 Kč, na účet Městského soudu v Praze, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se proti žalované domáhala přiznání nároku na postižná práva (při postihu v prvním stupni) ze směnky vlastní vystavené a splatné v Praze vůči žalované, která je jedním z indosantů této směnky a má sídlo v Praze. Směnka vlastní byla vystavena dne 5. 2. 2007 v Praze společností SXXXX, s.r.o., IČ: xxx, se sídlem xxx jako jejím výstavcem, na řad společnosti DEBRA Invest, s.r.o., se sídlem Barunčina 1855/44, 143 00 Praha 4; zní na částku 900 000 000 Kč uvedenou ve směnce numericky i slovně, splatnou v určitý den – 2. prosince 2013; směnka obsahuje doložku „bez protestu“ (krytou podpisem výstavce) a rukojemské prohlášení vyjádřené přípustnou doložkou „per aval“ Ing. V. M., r.č. xxx, Xxx, napsanou na rubu směnky a podepsanou avalistou. Tato směnka byla několikrát indosována a žalobkyně, která ji nabyla na základě datovaného rubopisu ze dne 1. 11. 2013 prokazuje své právo řádného majitele nepřetržitou řadou indosamentů, umístěných na rubu a na přívěsku směnky – pevně se směnkou spojeným. Prvním indosatářem předmětné směnky je žalovaná, na jejíž řad směnku převedl nedatovaným rubopisem její první majitel. Žalovaná směnku nedatovaným rubopisem dále indosovala na řad společnosti FONSUS ASSETS, a.s., IČ: 25698745, Praha 1, Vojtěšská 1, která ji rubopisem datovaným dne 4. března 2009 převedla na řad M. V., nar. xxx, bytem xxx. Ten ji datovaným rubopisem převedl dne 8. 6. 2009 na řad další fyzické osoby T. S., nar. xxx. T. S. směnku rubopisem datovaným dne 14. 9. 2009, opatřeným doložkou „sine obligo“ převedl na řad fyzické osoby jménem K. H., od něž ji rubopisem opatřeným doložkou „sine obligo“ na svůj řad nabyla dne 1. 11. 2013 žalobkyně. Ze zákona jsou všichni, kdož směnku vystavili, přijali, indosovali nebo se za ni zaručili závázáni majiteli rukou společnou a nerozdílnou. Majitel může žádat plnění na každém z nich, nebo na několika z nich, anebo na všech dohromady a není vázán pořadím, ve kterém se zavázali. Žalobkyně jako majitel směnky písemně avisovala předložení směnky k placení, po předložení směnky k placení v den splatnosti v místě platebním však majiteli nebylo zaplacení nic, ani částečně. S ohledem na existenci doložky „bez protestu“ nebyl o této skutečnosti pořizován písemný zápis. Žalobkyně dostala své povinnosti notifikační, když ve lhůtě do čtyř pracovních dnů následujících při doložce „bez útrat“ pod dni předložení a oznámila svým notifikantům neúspěšné předložení směnky k placení. Žalobkyně proto uplatňuje na žalované zaplacení těch položek, které může majitel směnky žádat podle čl. I § 48 z. č. 191/1950 Sb. v platném znění, tj. směnečný peníz, 6% úrok ode dne splatnosti a odměnu ve výši 1/3% směnečného penízu.
2. Soud ve věci vydal dne 17. 2. 2014, pod č.j. 50 Cm 355/2013 směnečný platební rozkaz, kterým žalované uložil, aby žalobkyni zaplatila směnečný peníz ve výši 900 000 000 Kč spolu se 6% úrokem od 3. 12. 2013, směnečnou odměnu ve výši 3 000 000 Kč na náhradě nákladů řízení částku 5 082 036 Kč.
3. Směnečný platební rozkaz ve věci vydaný napadla žalovaná včasnými a odůvodněnými námitkami, v nichž uvedla, že žalovaná jako prodávající uzavřela dne 6. 2. 2007 se společností DEBRA Invest s.r.o. jako kupujícím kupní smlouvu CODE 33 70007 AOD, jejímž předmětem byla dodávka 24 ks ochranných protichemických obleků OPCH 90 POO výrobce společností ECOPROTECT, spol. s r.o. za celkovou kupní cenu 824 491,96 Kč. Zboží, které bylo předmětem této kupní smlouvy bylo následně předmětem dodávky na základě kupní smlouvy CODE 070205 ze dne 5. 2. 2007 uzavřené mezi DEBRA Invest s.r.o. jako prodávajícím a SXXXX s.r.o. jako kupujícím, a to za celkovou kupní cenu ve výši 846 476,27

Kč. Pohledávka společnosti DEBRA Invest s.r.o. vůči SXXXX s.r.o. z této kupní smlouvy byla zajištěna blankosměnkou vystavenou dne 5. 2. 2007 společností SXXXX s.r.o. na řad DEBRA Invest s.r.o., avalovanou Ing. V. M. bez uvedení data splatnosti a směnečné sumy. Podle čl. 3 této kupní smlouvy byl prodávající oprávněn blankosměnku vyplnit a vyplněnou uplatnit v případě, že kupující překročí termín splatnosti faktury vystavené prodávajícím o více než 30 dnů. Blankosměnka byla vystavena za účelem zajištění pohledávky společnosti DEBRA Invest s.r.o. z titulu úhrady kupní ceny 846 476,27 Kč s přísl. Vzhledem k tomu, že pohledávka žalované jako prodávající vůči DEBRA Invest s.r.o. jako kupujícímu z kupní smlouvy CODE 33 70007 AOD ze dne 6. 2. 2007 měla být zajištěna převodem blankosměnky, převedla DEBRA Invest s.r.o. tuto blankosměnku na žalovanou nedatovaným rubopisem. Pohledávka žalované vůči DEBRA Invest s.r.o. z kupní smlouvy CODE 33 70007 AOD ze dne 6. 2. 2007 byla později postoupena na společnost FONSUS ASSETS, a.s., a to na základě smlouvy o úplatném postoupení pohledávek č. 2008 010 uzavřené mezi žalovanou jako postupitelem a FONSUS ASSETS a.s. jako postupníkem, v souvislosti s touto smlouvou byla také nedatovaným rubopisem převedena na řad FONSUS ASSETS a.s. i blankosměnka. Následně dne 4. 3. 2009 byla tato blankosměnka indosována na řad M. V., k převodu blankosměnky z FONSUS ASSETS na řad M. V. došlo na základě smlouvy o úplatném převodu blankosměnky ze dne 4. 3. 2009, kdy spolu se žalovanou směnkou byly převedeny i další dvě blankosměnky za celkovou cenu 10 000 Kč. Dne 8. 6. 2009 měla být předmětná blankosměnka M. V. indosována na řad T. S., tento ji pak měl dne 14. 9. 2009 dále indosovat s doložkou „sine obligo“ na řad K.H., který ji měl dne 1. 11. 2013 dále indosovat s doložkou „sine obligo“ na řad žalobkyně. Blankosměnka byla doplněna v rozporu s uděleným vyplňovacím právem, přičemž k vyplnění nemohlo dojít dříve než 4. 3. 2009, kdy byla stále ještě jako nevyplněná směnka indosována na řad M. V.. Kromě toho minimálně ještě v době indosace na M. V. směnka neobsahovala doložku „bez protestu“, kterou zjevně připojil někdo z pozdějších majitelů, ačkoli se vůbec nejednalo o údaj, který by mohl být podle dohody doplněn a jednalo se tak o změnu směnečné listiny provedenou až poté, co ji žalovaná podepsala. Žalovaná tedy namítala, že A/ žalobkyně ztratila postěžní práva vůči žalované v důsledku neprovedení protestu pro neplacení, neboť v době, kdy žalovaná jako indosant směnku podepsala, směnka doložku „bez protestu“ neobsahovala. Doložka „bez protestu“ nebyla u výstavce vyznačena ještě ani v době dalšího převodu blankosměnky ze společnosti FONSUS ASSETS a.s. na M. V.. Doložka „bez protestu“ musela být na (blanko)směnku vyznačena někým jiným než výstavcem a později než 4. 3. 2009. Jestliže tedy v okamžiku podpisu žalované na blankosměnku nebyla doložka „bez protestu“ u výstavce vyznačena, je žalovaná zavázána dle textu na ní uvedeného v okamžiku vyznačení nedatovaného rubopisu na řad FONSUS ASSETS, a.s. na rubu blankosměnky. Za této situace byla žalobkyně povinna vykonat protest pro neplacení a jelikož tento protest pro neplacení vykonán nebyl, došlo ke ztrátě veškerých postěžních práv žalobkyně jako majitele směnky vůči všem nepřímým dlužníkům ze směnky, tedy i vůči žalované jako indosantovi. Dále žalovaná namítala, že B/ žalobkyně není majitelem směnky, neboť ji nikdy nenabyla do svého vlastnictví, neboť mezi ní a K.H. nebyla uzavřena smlouva o převodu cenného papíru, ačkoli taková smlouva byla vyžadována ust. § 13 odst. 1 z. č. 591/92 Sb., o cenných papírech. Žalovaná jako právnická osoba vznikla teprve dne 10. 10. 2013, přičemž její základní kapitál činí 1 Euro a nemohla tedy mít prostředky na to, aby nabyla směnku znějící na směnečnou sumu 900 000 000 Kč na základě úplatné smlouvy o převodu cenného papíru. Stejně tak je možno mít důvodné pochybnosti, zda takovéto prostředky mohl mít i K. H., je přitom nepochybné, že jmenovaný nedaroval směnku jen tak žalobkyni, na jejímž základním kapitálu se podílí ze 100% F. B.. K uzavření smlouvy o převodu cenného papíru vůbec nedošlo a samotný indosament je nedostatečný, neboť ten je pouze prostředkem převodu. Rovněž bylo uvedeno, že žalobkyně není řádným majitelem směnky, neboť na směnce není vyznačena nepřetržitá řada indosamentů, která by žalobkyni dávala právo označovat se za řádného majitele směnky. Žalovaná proto namítala nepravost podpisu

M. V., neboť podpis připojený k indosamentu na řad T. S. je již na první pohled odlišný od pravých podpisů M. V.. K závěru o nepravosti podpisu dospěl i soudní znalec PhDr. J. Valeška ve svém znaleckém posudku. Dále žalovaná namítala neexistenci osoby označené jako T. S., neboť funkce této osoby a existence jejího údajného podpisu na prvopisu směnky má mít jediný důvod spočívající v tom, aby žalované bylo znemožněno se účinně bránit proti nároku žalobou uplatněnému, a je na žalobkyni, aby existenci této osoby prokázala. Dále žalovaná namítala, že C/ blankosměnka byla doplněna v rozporu s vyplňovacím právem. Jak vyplývá z kupní smlouvy CODE 070205 ze dne 5. 2. 2007 mohl majitel do blankosměnky doplnit částku maximálně ve výši 846 476,27 Kč zvýšenou o případné příslušenství a je zjevné, že blankosměnka nemohla být doplněna na částku 900 000 000 Kč, která je více než 1000x vyšší. Směnečná suma 900 000 000 Kč se neopírá o žádný hospodářský důvod, který by mohl vést k vystavení směnky na tuto částku. Je nerozhodné, zda směnka byla doplněna žalobkyní, či nějakým jejím předchůdcem, žalobkyně se při jejím nabývání provinila hrubou nedbalostí, resp. se dokonce jednalo o nabytí ve zlé víře. Pokud žalobkyně blankosměnku sama doplnila, vůbec se nezajímala o to, zda je k ní vyplňovací právo a co je jeho obsahem a jde tak o exemplární příklad hrubé nedbalosti při nabývání směnky vyplněním blankosměnky či spíše o zlou víru, neboť žalobkyně chtěla zjevně na úkor žalované získat plnění ve výši 900 000 000 Kč bez jakéhokoliv hospodářského důvodu. Pokud by žalobkyně nabyla směnku již vyplněnou, pak jednala taktéž s hrubou nedbalostí, neboť každý soudný člověk si při takovéto výši směnečné sumy při minimální míře podnikatelské obezřetnosti ověří, zda se jedná o cenný papír platný a ztělesňující vymahatelné pohledávky. Pak by musel zjistit, že společnost SXXXX s.r.o. nikdy rozumně nemohla vystavit směnku na 900 000 000 Kč, když její obrat za rok 2006 činil cca 24 mil. Kč a její aktiva činila cca 16 mil. Kč. Jediným společníkem žalobkyně je F. B., přičemž právě tato osoba se již v minulosti několikrát pokoušela prostřednictvím nejrůznějších šikanosních návrhů, ať již přímo nebo nepřímo přinutit žalovanou k výplatě určitých prostředků ve prospěch třetích osob. Prvním případem byla žaloba společnosti FXXXX CZ, s.r.o. propojené s osobou F. B. prostřednictvím jejího jednatele H.a G. o náhradu škody ve výši 80 516 661,19 USD podaná u Rozhodčího soudu při HK a AK ČR pod Rsp 1408/08 dne 10. 12. 2008, tedy již v době, kdy probíhalo výběrové řízení v rámci privatisace žalované. Toto rozhodčí řízení bylo skončeno rozhodčím nálezem ze dne 2. 7. 2009, kdy byla žaloba zamítnuta, následně rozsudkem zdejšího soudu ze dne 24. 5. 2011, sp. zn. 36 Cm 207/2009 byl rozhodčí nález zrušen, Vrchní soud v Praze rozsudkem ze dne 23. 11. 2012, sp. zn. 8 Cmo 301/2011 návrh na zrušení rozhodčího nálezu pravomocně zamítl, o podaném dovolání nebylo dosud (ke dni podání námitek, pozn. soudu) rozhodnuto. Dále se společnost FXXXX CZ, s.r.o. pokusila vůči žalované uplatnit ještě další údajnou pohledávku ve výši 8 243 062,40 USD, a to rovněž před rozhodčím soudem při HK a AK ČR pod sp. zn. Rsp 750/09, tato žaloba byla vzata zpět. Druhým takovým pokusem byla žaloba společnosti MXXXXN a.s., jejímž jediným členem představenstva a akcionářem je F. B., vůči žalované na určení vlastnictví k budově a pozemku tvořícím objekt Paláce KORUNA, jichž byla žalovaná vlastníkem, a to ve prospěch právního nástupce dřívějšího vlastníka tohoto objektu STROJIMPORT a.s., a to i přes to, že tato společnost si zcela zjevně a prokazatelně žádné nároky na Palác KORUNA nečiní. Na žalobu společnosti MXXXXN a.s. navázala další žaloba společnosti BXXXXN s.r.o., kterou se domáhala vůči žalované na určení vlastnictví k budově a pozemku tvořícím objekt Paláce KORUNA, jichž byla žalovaná vlastníkem, a to ve prospěch společnosti SKLOEXPORT a.s. v likvidaci jako právního nástupce vlastníka tohoto objektu předcházejícího právnímu předchůdci STROJIMPORT a.s. Na obě výše uvedené žaloby navazuje žaloba společnosti FXXXX CZ s.r.o. na určení vlastnictví k budově a pozemku tvořícím objekt Paláce KORUNA ve prospěch žalované založená na tvrzení, že přeměnou žalované rozdělením odštěpením se vznikem společnosti Koruna Palace Assets a.s. byla FXXXX CZ s.r.o. poškozena na svých právech k výše uvedeným pohledávkám, které již byly předmětem rozhodčích řízení. Ke dni podání námitek nebylo o žádné z určovacích žalob

pravomocně rozhodnuto. V souvislosti s výše uvedeným je třeba zdůraznit, že jediným akcionářem a předsedou představenstva MXXXN a.s. je F. B., jediným jednatelem BXXXN s.r.o. je L. Ž. a jednatelem FXXXS CZ s.r.o. je H. G., přičemž F. B. a L. Ž. spojuje nejen osobní přátelství, ale i společnost OxxxV s.r.o., v níž oba působili na posici jednatelů. Tyto dvě osoby propojuje i M. K., z jehož bankovního účtu byl uhrazen i soudní poplatek z návrhu na vydání směnečného platebního rozkazu, a to i prostřednictvím dalších společností LxxxA s.r.o. a SxxA Praha – Vysočany a.s. Kromě toho má být H. G. v příbuzenském vztahu s K.H., který jedná za žalobkyni a byl i předchozím majitelem směnky. Uplatnění předmětné směnky, její získání a doplnění v rozporu s uděleným vyplňovacím právem je dalším z celé řady šikanosních útoků F. B. vůči žalované. Žalovaná je tedy oprávněna vůči žalobkyni vznášet námitku excesivního vyplnění blankosměnky a neexistence hospodářské kausy směnky. Rovněž ve vztahu k částce, na kterou by bylo možno blankosměnku doplnit podle uděleného vyplňovacího práva, tedy podle smlouvy CODE 070205 ze dne 5. 2. 2007, tedy částce 846 476,27 Kč došlo podle žalované k porušení vyplňovacího práva, neboť ten, kdo tak učinil, nebyl k tomu oprávněn, když nebyl současně věřitelem společnosti SXXXX s.r.o. z titulu kausální pohledávky. Věřitelem kausální pohledávky je společnost FONSUS ASSETS, a.s., která je věřitelem přihlášeným ve vztahu k této pohledávce do insolvenčního řízení vůči společnosti SXXXX s.r.o. Z uvedeného je zřejmé, že blankosměnku nemohl doplnit věřitel kausální pohledávky, ač blankosměnka sloužila k zajištění výše uvedené kausální pohledávky z kupní smlouvy CODE 070205. Konečně žalovaná namítala, že uplatnění směnky vůči ní je zjevným zneužitím práva. Žalobkyně v návaznosti na výše uvedené šikanosní útoky vůči žalované ze strany subjektů ovládaných F. B. zneužila skutečnosti, že žalovaná je na blankosměnce podepsána jako indosant, a tuto sama nebo prostřednictvím předchozích majitelů vyplnila v rozporu s limity vyplňovacího práva. Jediným účelem je obohatit se na úkor žalované a získat na její úkor plnění, ke kterému neexistuje žádný hospodářský důvod. Blankosměnka byla zajišťovacím prostředkem k zajištění závazku výstavce (tj. SXXXX s.r.o.) vůči remitentovi (tj. DEBRA Invest s.r.o.) přičemž právě zajištění závazku společnosti SXXXX s.r.o. vůči DEBRA Invest s.r.o. z kupní smlouvy CODE 070205 představovalo kausu blankosměnky. Z ujednání výstavce a remitenta obsaženého v čl. 3 odst. 5 kupní smlouvy CODE 070205 vyplývá, že remitent byl oprávněn do blankosměnky jako údaj směnečné sumy doplnit maximálně částku 846 476,27 Kč, zvýšenou o případné příslušenství. Již z uvedeného je naprosto zjevný nepoměr mezi vyšší směnečné sumy 900 000 000 Kč a vyšší směnečné sumy, kterou bylo možno do směnky doplnit. Žalobkyně tedy zcela zjevně zneužila skutečnosti, že blankosměnka byla postupnými převody „odtržena“ od kausálního závazku, jehož splnění zajišťovala, a již úplnou směnku nyní prezentuje jako zcela samostatnou směnku, která ovšem postrádá jakoukoli kauzu. Jen stěží totiž SXXXX s.r.o. vystavila dne 5. 2. 2007 na řad DEBRA Invest s.r.o. směnku na směnečnou sumu 900 000 000 Kč, nadto avalovanou Ing. V. M., a splatnou až dne 2. 12. 2013, tedy téměř 7 let po jejím údajném vystavení. SXXXX s.r.o. neměla nejmenší důvod vystavovat na řad DEBRA Invest s.r.o. směnku na 900 000 000 Kč, když obrát SXXXX s.r.o. činil za celý rok 2016 cca 24 mil. Kč a aktiva dosáhla hodnoty cca 16 mil. Kč. Dle žalované tedy nemůže obstát teorie, že je zde od počátku směnka znějící na 900 000 000 Kč vystavená SXXXX s.r.o. Navíc je zřejmé, že ještě v době převodu blankosměnky na M. V. nebyla blankosměnka úplná, resp. do ní nebyly doplněny údaje data splatnosti a směnečné sumy, což je zřejmé zejména ze smlouvy o úplatném převodu blankosměnky ze dne 4. 3. 2009 uzavřené mezi FONSUS ASSETS, a.s. a M. V.. Navíc blankosměnka byla v spolu s dalšími dvěma obdobnými blankosměnkami převedena společností FONSUS ASSETS, a.s. na M. V. za celkovou cenu 10 000 Kč a lze se jen stěžet domnívat, že by vlastní směnka, z níž by vyplýval vymahatelný závazek ve výši 900 000 000 Kč, mohla být reálně převáděna za takovouto cenu. Následně žalobkyně, resp. osoby s ní spojené nějakým způsobem získaly přístup k originálu blankosměnky. Žalobkyně zjevně využívala osoby cizí státní příslušnosti, z nichž u některých panují pochyby, zda vůbec existují

k tomu, aby provedla opakované indosace (blanko)směnky a pokud možno tak žalované znemožnila účinnou obranu proti neoprávněně uplatněnému nároku. Je nepochybné, že tyto následné indosace (blanko)směnky na osobu označenou jako T. S., dále na K. a H. a konečně na žalobkyni byly provedeny bez toho, že by existoval odpovídající právní titul k takovým převodům a že by za převod bylo poskytnuto přiměřené protiplnění. Není nezajímavé, že na rozdíl od všech ostatních indosamentů jsou indosamenty osoby T. S. a K. H. doplněny doložkou „sine obligo“, aby vůči těmto indosantům nebylo možno uplatňovat práva ze směnky. Pokud by směnka byla od těchto osob jejich následníky řádně nabyta na základě smluv o úplatných převodech cenných papírů, pak by bezpochyby tito následníci chtěli zachovat postízní práva i vůči těmto indosantům. V kontextu výše uvedeného spatřuje žalovaná zneužití práva ze strany žalobkyně ve zneužití právních institutů směnečného práva takovým způsobem, aby žalované byla znemožněna účinná obrana proti vymáhání plnění, k němuž by žalobkyně bez provedení několika umělých indosací, nemajících žádný skutečný hospodářský důvod, nikdy nemohla mít, ani získat jakýkoli právní titul. Tvrzení žalobkyně, že M. V. měl (blanko)směnku převést dne 8. 6. 2009 datovaným rubopisem na osobu označenou jako T. S., která měla směnku následně dne 14. 9. 2009 převést na K.H., a ten ji měl dne 1. 11. 2013 datovaným rubopisem převést na žalobkyni, jsou nepravdivá a ryze účelová ve snaze zajistit, že žalovaná nebude moci vůči žalobkyni, pokud možno moci uplatňovat efektivní obranu. Propojení K.H. a žalobkyně je evidentní již z příloh přiložených žalobkyní k návrhu na vydání směnečného platebního rozkazu, kdy z výpisu z centrálního registru hospodářských subjektů daňové správa Černé Hory totiž jasně vyplývá, že K. H. je současně výkonným ředitelem žalobkyně. Provedené indosace postrádají svůj opravdový účel, stejně jako doplnění blankosměnky o naprosto ničím nepodloženou směnečnou sumu, a uplatněné takového doplnění blankosměnky nepředstavuje výkon práva, ale právě naopak jeho zneužití, a jedná se o další ze šikanosních kroků F. B. a s ním spolupracujících osob vůči žalované, přičemž všechny tato útoky jsou zcela zřejmým zneužíváním práva za účelem neoprávněného obohacení se ke škodě žalované.

4. O námitkách žalované zdejší soud poprvé rozhodl svým rozsudkem ze dne 6. 7. 2024, č. j. 50 Cm 355/2013-131, kdy ve věci vydaný směnečný platební rozkaz zrušil, když dopěl k závěru, že nebyla-li uplatněná listina v době, kdy na ni žalovaná svým podpisem vyznačila rubopis, opatřena doložkou „bez protestu“, lze vůči ní práva z této směnky uplatnit jen za předpokladu provedené protestu pro neplacení. Žalobkyně však neprokázala, že by tento zachovací úkon učinila, a proto ztratila proti žalované, jako jednomu z indosantů předmětné směnky svá práva, a tuto námitku žalované soud shledal za prokázanou. K odvolání žalobkyně o věci rozhodoval Vrchní soud v Praze, který svým usnesením ze dne 26. 5. 2015, č. j. 5 Cmo 103/2015-300 výše uvedený rozsudek zdejšího soudu zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení s tím, že žalobkyně sice nebyla zproštěna, co se vztahu k žalované dotýká, povinností nechat směnku protestovat fakultativní doložkou podle čl. I § 46 odst. 2 ZSS, nicméně ani tak ji stejná povinnost netíží pro úpadek výstavce směnky. Není tedy možné dospět k závěru, že směnečné nároky žalobkyně vůči žalované zanikly pominutím zachovacích úkonů. Po doplněném dokazování zdejší soud svým rozsudkem ze dne 11. 10. 2017, č. j. 50 Cm 355/2013-706 ponechal vydaný směnečný platební rozkaz v platnosti, když došel k závěru, že nemá za prokázané, že žalobkyně nabyla předmětnou směnku jako neúplnou, doplnila ji prostřednictvím F. B. o chybějící náležitosti, a že by při nabývání směnky jednala ke škodě dlužníka. Měl za prokázané, že se žalobkyně při nabývání směnky provinila hrubou nedbalostí, avšak neměl za prokázané, že předmětná směnka zajišťovala, jako původně blankosměnka, v námitkách tvrzenou pohledávku a byla vyplněna v rozporu s dohodou o jejím vyplnění. Nabyta-li tedy žalobkyně směnku originálně jako úplnou listinu, námitka nedodržení ujednání o jejím doplnění z původní blankosměnky ve smyslu ustanovení č. I § 10 ZSS se vůči žalobkyni neuplatní. Z provedeného dokazování soud nezjistil, že by žalobkyně při nabývání směnky věděla o případném nedodržení dohody o jejím vyplnění uváděné

žalovanou. Soud dospěl tehdy k závěru, že pohledávka z kupní smlouvy CODE 3370007/AOD byla zajištěna směnkou s jinými údaji, než jsou vepsány do směnky v tomto řízení, která je ale směnkou jinou, než které se žalovaná v námitkách ohledně nedodržení vyplňovacího oprávnění k blankosměnce domáhá. Nebylo tak prokázáno, že by se žalovanou tvrzené vyplňovací oprávnění k předmětné směnce vztahovalo a jiný důvod nesprávného vyplnění žalovaná neopírá o odpovídající tvrzení o směnečné smlouvě, na jejímž základě měla být uplatněna směnka v podobě neúplné blankosměnky, či která v průběhu následné řady indosamentů mohla jako další vzniknout později. V důsledku toho zůstaly námitky v tomto směru neprokázané a významu pozbyly i námitky, že žalobkyně ztratila postižní práva vůči žalované v důsledku neprovedení protestu pro neplacení a že žalobkyně není majitelem směnky, když tyto námitky byly shledány nedůvodnými. K odvolání žalované o věci opětovně rozhodoval Vrchní soud v Praze, který svým rozsudkem ze dne 12. 12. 2018, č. j. 5 Cmo 36/2018-914 rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc vrátil soudu k dalšímu řízení. Dospěl k závěru, že byt' nelze v tomto případě zvrátit fikci, že žalobkyně je majitelem sporné směnky a svědčí jí směnečně právní legitimace, nelze okolnosti, které souvisejí s dosavadními indosamenty na směnce pominout. Dále odvolací soud uvedl, že nelze přehlédnout, že sporná směnka byla původně vystavena mezi společností SXXXX s.r.o. jako výstavcem a DEBRA Invest s.r.o. jako remitentem s rukojemstvím Ing. V.M., a v tom se shoduje s popisem směnky, jak je uveden ve smlouvě CODE 3370007/AOD. Bude-li v dalším dokazování prokázáno, že mezi uvedenými společnostmi byly vystaveny jen tři blankosměnky, musela by být sporná směnka nutně jednou z nich. Bude-li prokázáno, že mezi shora uvedenými společnostmi za účasti Ing. M. více směnek, než uvádí žalovaný, poríženo nebylo a že mezi stejnými osobami se více obchodů za účasti žalovaného neuskutečnilo, nebude moci být o identitě směnky pochybností bez ohledu na soudem prvního stupně konstatované rozdíly v popisu směnky. Nebylo by pak možné vycházet z nějaké hypotetické směnky „X“. Jestliže dokazování nevyloučí možnost dalších obchodů na stejném půdorysu a vystavení více směnek, nepůjde již jen o směnku hypotetickou, nýbrž o reálnou možnost dalších směnek, pak může dosavadní závěr soudu prvního stupně obstát. Samo prohlášení o převzetí indosovaných směnek pro vágnost obsahu nemůže učinit identitu sporné směnky jistou. Mezi přejímanými směnkami je nepochybně i směnka sporná a zároveň je tvrzena žalovanou paralelní cesse pohledávek společnosti DEBRA Invest s.r.o. ze smlouvy CODE 070205 a pohledávek žalované ze smlouvy CODE 33 70007/AOD. Nedává smysl, aby FONSUS ASSETS a.s. na sebe nechala cedovat pohledávky, které mají být zajištěny směnkami, ale nikoliv indosovat tyto směnky, a naopak přebírala směnky, ke kterým by žádná smlouva nebyla. Jestliže ani po tomto doplnění nebude možné ztotožnit spornou směnku se směnkou zajišťující závazky ze smluv CODE 070205, resp. CODE 33 70007/AOD, neunes žalovaná své důkazní břemeno. V opačném případě by se jednalo na straně žalované o důvodnou námitku neoprávněného převyplnění blankosměnky a jejího zneužití. Další tedy platí pouze v případě, že identita směnky bude potvrzena. Nejistota v tom, kdy a kým byla směnka vyplněna, jde k tíži žalobkyně, která je zatížena povinností přinést potřebná tvrzení a prokázat je. Naproti tomu neexistuje dostatek důvodů, kdo a kdy směnku vyplnil, ani podklad pro závěr, že to žalobkyně nebyla. Nelze dospět k závěru, že ji nevyplnila, a to za zlé víry. Je bezvýznamné zjištění, že to nebyl F. B., mohla tak učinit jiná osoba spjatá se společností žalobkyně nebo i osoba třetí. Zatím však nelze než vycházet z toho, že není prokázáno, že to byla žalobkyně, kdo spornou směnku vyplnil. Na postavení žalobkyně nelze pohlížet prismatem čl. I § 10 ZSŠ, když toto ustanovení hovoří o nabývání směnky při vydání neúplné. Indosace úplné směnky se nutně řídí čl. I § 17 ZSŠ, to nevyklučuje možnost, aby nebyla vznášena námitka, že se původně jedná o blankosměnku, a ta byla některým z předcházejících vlastníků doplněna v rozporu s tím, co bylo ujednáno. Kombinace různých způsobů psaní na sporné směnce nabývá v tomto případě na významu. Výše směnečné sumy vylučuje, aby převod směnky mohl být považován za běžný obchod. Je proto na místě zajímat se i o to, zda nejde o směnku původně při vydání neúplnou, nelze-li

získat dostatek informací, je logickým rozhodnutím odmítnutí nabídky k odkupu směnky. Jinak se jedná o spekulaci kalkulující právě s efekty originálního nabytí směnky indosací a s důsledky, jež plynou pro dlužníky z čl. I § 17 ZSŠ, tedy těžko se může jednat o korektní nabývání směnky. Dále je významné, že si každý, komu je podobná směnka nabízena, musí položit otázku, jak se taková směnka, vydaná v ČR mezi tuzemskými subjekty a mezi tuzemskými subjekty obíhající, ocitla z ničeho nic v rukou občana Černé Hory. Stojí-li za tímto nabyvatelem osoba s příslušností k české republice, tedy F. Ch., platí to tím spíše. Proto je nutné souhlasit se soudem prvního stupně, že se nejedná jen o nedbalost, nýbrž o vědomé jednání ke škodě dlužníka. Ještě při indosaci předmětné směnky na M. V. se jednalo o směnku nevyplněnou. Posudkem Kriminálního ústavu bylo prokázáno, že podpis M. V. pod rubopisem T. S. není jeho pravým podpisem. Dále bude třeba se v dalším řízení vypořádat s dalšími tvrzeními žalované o vztazích T. S., K. a H., žalobkyně a případně F. B.. Přitom platí, že bude-li podpis M. V. falsem, je falsem i podpis T. S., a i kdyby uvedený podpis falsem nebyl, ale bylo prokázáno, že existují mezi T. S., K. H. a žalobkyní, případně F. B. tvrzené vztahy, je tím prokázáno, že žalobkyně o pochybném původu směnky musela vědět. To by bylo možno zvrátit, pokud by bylo prokázáno, že mezi žalovanou a společností FONSUS ASSETS a.s. byla uzavřena další dohoda o funkci předmětné směnky a v návaznosti na to nová dohoda o jejím vyplnění. Bude-li prokázána identita sporné směnky se směnkou zajišťující závazky ze smluv CODE 070205 a CODE 33 70007 AOD, bude nezbytné umožnit žalobci, aby svá tvrzení v tomto směru precizoval, tedy zejména ozřejmil, koho taková smlouva o nové funkci směnky opravňuje a k čemu, že okolnosti, pro které mohla být směnka použita a vyplněna existovaly. V neposlední řadě by bylo nutno posoudit platnost takového ujednání.

5. Po doplněném dokazování při jednání konaném dne 16. 12. 2021 soud účastníky seznámil s tím, že považuje za prokázané, že uplatněnou směnku žalovaná nabyla za účelem zajištění jejích pohledávek za společností DEBRA Invest s.r.o. ze smlouvy CODE 33 70007 AOD, a tento účel se nezměnil ani poté, kdy byla směnka žalovanou indosována na společnost FONSUS ASSETS a.s., o čemž svědčí paralelní převod zajištěné pohledávky. Soud naopak nepovažuje za prokázané, že by se jednalo o Vrchním soudem uvažovanou fiktivní směnku. Na základě shora uvedených závěrů odvolacího soudu žalobkyni poučil podle ustanovení § 118a odst. 1/ a 3/ o.s.ř. o tom, že je třeba, aby doplnila svá skutková tvrzení o závazku zajištěném uplatněnou směnkou, a to tak, že: sdělí, kdo a kdy se dohodl na změně účelu vystavení směnky, označí vztah, k němuž se směnka po dohodě o změně jejího účelu váže (hospodářský důvod směnky), kdo byl tohoto vztahu účasten, co bylo jeho obsahem a jaké konkrétní závazky měla směnka zajišťovat, kým byla uzavřena dohoda o vyplňovacím právu a jaký byl její obsah a k takto doplněným skutkovým tvrzením, aby označil ve stanovené lhůtě důkazy.
6. Na základě uvedeného poučení žalobkyně doplnila svá tvrzení tak, že „tvrzení, že žalovaná nabyla za účelem zajištění jejích pohledávek za společností DEBRA Invest s.r.o. ze smlouvy CODE 33 70007 AOD směnku“ nikde v námitkách není obsaženo a soud prvního stupně nepřipustně námitky rozšiřuje. Dále žalobkyně má za to, že jí netíží důkazní břemeno k prokázání skutečností ve výzvě uvedených, když je povinna prokazovat pouze, že jí tvrzený směnečný nárok vznikl, že jí tento svědčí a že žalovaná je dlužníkem, a žalovaná naopak nese důkazní břemeno ohledně existence skutečností, z nichž vyplývá, že uplatněný směnečný nárok nevznikl, zanikl, nebo je uplatňován nedůvodně. Žalobkyně proto následně tvrdila, že sporná směnka nesouvisí s kauzou CODE 070205, ani s kauzou CODE 33 70007 AOD, což vyplývá mimo jiné z toho, že společnost DEBRA Invest s.r.o. přihlásila do insolvenčního řízení SXXXX s.r.o. pouze pohledávku kauzální, vyplývající ze smlouvy CODE 070205, nikoliv směnečnou, neboť žádnou směnku nevlastnila. Žalovaná dále umožnila zánik kauzy CODE 33 70007 AOD započtením ke dni 30. 9. 2008 dle smlouvy č. 15618/2008 ze dne 30. 9. 2008 uzavřené mezi DEBRA Invest s.r.o. a FONSUS ASSETS a.s. K tomu dni tedy zanikla kauza CODE 33 70007 AOD započtením a FONSUS ASSETS a.s. zůstala dlužníkem

žalované ze smlouvy č. 2008010 ze dne 16. 9. 2008 a zároveň se FONSUS ASSETS a.s. stala věřitelem společnosti SXXXX s.r.o. a uplatňovala tuto kauzální směnku v insolvenčním řízení SXXXX s.r.o. FONSUS ASSETS a.s. prodejem (prostřednictvím Ing. M. V.) úplné směnky vyplněné na 900 000 000 Kč na Balkán zvolila nejvýhodnější variantu. První odtržení směnky od kauzy CODE 070205 provedla DEBRA Invest s.r.o., neboť na žalovanou převedla směnku, ale ponechala si kauzální pohledávku CODE 070205, v osamostatnění směnky od této kauzy pokračovala FONSUS ASSETS a.s. v nepřihlášení směnečné pohledávky do insolvenčního řízení SXXXX s.r.o., a dále prodejem směnky spojené s privatizační kauzou na Ing. M. V., který vše završil prodejem směnky spojené s privatizační kauzou na T. S.. Na účelu převodu a kauze žalované směnky při a po převodu na FONSUS ASSETS a.s., a zejména jakékoliv další indosatáře se dohodla žalovaná s FONSUS ASSETS a.s., a tato smlouva navazovala na ústní dohodu mezi společnostmi ChXXXXT a.s. a společností J&T Banka o pomoci při privatizaci žalované, a jednalo se o ústní dohodu uzavřenou před privatizací žalované. Ing. P. a D. P. dohodli podmínky pomoci při privatizaci a dohodli sankční nástroj pro případ, že ChXXXXT a.s. nesplní své povinnosti z ústní dohody. Nezbytný kontraktační krok uskutečnila žalovaná, jejímž předmětem bylo sjednání vstupu žalované do směnečného závazku, převodu směnky na depozitní místo (do vlastnictví k tomu určené osoby) a práva uplatnit směnku v případě porušení smluvní povinnosti, tedy inkorporace sjednané sankce do cenného papíru a sjednání podmínek pro uplatnění směnečného nároku žalované. D. P. jako zástupce J&T Banky měl na výběr dvě možnosti při porušení smluvních podmínek, a to buď přijmout odstupné 100 000 000 Kč nabízené Ing. P. nebo uplatnit směnku. Hospodářským důvodem směnky se stala možnost uplatnění sankce majitelem žalované směnky v případě porušení povinnosti ChXXXXTu a.s. poskytnout odměnu J&T Bance za lobbystickou činnost spočívající ve snížení ohodnocení žalované před privatizací z částky 2 450 000 000 Kč na částku 1 – 230 000 000 Kč, schválení privatizace vládou ČR, na niž navazovala výše závazku popsaného v ústní dohodě. Odměnu, vtělenou do žalované směnky, měla za společnost ChXXXXT a.s. poskytnout J&T Bance žalovaná. Kauzálního vztahu tak byly účastny ChXXXXT a.s. a J&T Banka a jeho obsahem bylo poskytnutí pomoci při privatizaci společnosti žalované, kterou se zavázala poskytnout J&T Banka společnosti ChXXXXT a.s. za odměnu, která měla spočívat v převodu nemovitosti „Palác Koruna“ za cenu 500 000 000 Kč na J&T Banku, tedy se slevou 900 000 000 Kč. Směnka nebyla převedena za účelem zajištění pohledávky, ale jako nástroj k budoucímu uplatnění sankce v případě, že žalovaná poruší povinnost převést nemovitost Palác Koruna do vlastnictví J&T Banka za stanovenou hodnotu ve výši 500 000 000 Kč. V případě porušení povinnosti prodat Palác Koruna za 500 000 000 Kč společnosti J&T Banka měla být blankosměnka (dnes směnka) vyplněna na 900 000 000 Kč a vymáhána vůči žalované. Žalobkyně proto tvrdí ad eventum, že pokud byla směnka převedena za účelem zajištění pohledávky, pak je kauzální pohledávka pohledávka na zaplacení náhrady škody v podobě ušlého zisku společnosti J&T Banka ve výši 900 000 000 Kč z prodeje nemovitosti „Palác Koruna“. Jinou kauzální povahu než tuto směnka při převodu na FONSUS ASSETS a.s. nabýt nemohla, neboť bylo od počátku vyloučeno běžné vymáhání dluhu vzešlého z lobbystické činnosti, která „zavání silným odérem“ zmanipulované privatizace. Dohoda o vyplňovacím právu byla uzavřena konkludentně. Dohoda o udělení vyplňovacího práva byla uzavřena při indosaci žalované směnky na FONSUS ASSETS a.s., zástupci žalované Ing. W. a P. K. při indosaci směnky věděli (byli si vědomi), že převádí blankosměnku a byli obeznámeni s faktem, že pokud do indosamentu nezačlení doložku „bez postihu“ (sine obligo) nebo jinou doložku stejného významu, stane se žalovaná v důsledku převodu směnky postihovým dlužníkem. Ing. W. a P. K. tak v jiných případech běžně činili. Dohoda o vyplňovacím právu, které bylo uděleno žalovanou indosatáři FONSUS ASSETS a.s., a jejímž obsahem bylo právo vyplnit směnečnou sumu až do výše 900 000 000 Kč byla uzavřena mezi žalovanou, za níž jednali Ing. W. s P. K., a společností FONSUS ASSETS a.s., za kterou jednal R. Z..

7. Usnesením zdejšího soudu č.j. 50 Cm 355/2013-2079 ze dne 21. 7. 2023 bylo rozhodnuto tak, že v řízení bude namísto žalované (tehdy TxxxT, a.s., IČ: 00000841) pokračováno s ChXXXX – TxxxT, a.s., IČ: xxx, sídlem Třebohostická 3069/14, 100 00 Praha 10, když původní žalovaná zanikla bez likvidace fúzí sloučením s ChXXXXT, a.s., IČ: xxx, sídlem Třebohostická 3069/14, 100 00 Praha 10. Toto usnesení nabylo právní moci dne 10. 8. 2023.
8. Svědkyně **Jana Č.**, která byla v rozhodné době v TXXXXTU vedoucí oddělení xxx, vypověděla, byly společnostmi DEBRA Invest a SXXXX uzavřeny tři obchodní případy, jejichž předmětem měly být dodávky protipožární techniky. Společnost SXXXX vystavila tři blankosměnky, které měly sloužit k zajištění zaplacení kupní ceny TXXXXTU a které byly vedeny jako příloha ke smlouvám a uloženy v trezoru generálního ředitele společnosti. Na směnkách nebyla uvedena směnečná suma, protože v případě prodlení s placením se mohla připisat např. i smluvní pokuta, a datum splatnosti. Na blankosměnkách bylo vypsáno datum vystavení, které bylo shodné s datem podpisu smlouvy, označení výstavce a remitenta, kterým měla být podle svědkyně společnost TXXXXT. Svědkyně pracovala v TXXXXTU do roku 2010, z té doby si nepamatovala, že by směnky dále používali. Svědkyně si vzpomněla na to, že některé směnky byly převedeny na společnost FONSUS ASSETS, nepamatovala si však již které, a zda se jednalo o směnky společností DEBRA Invest a SXXXX. Byla-li svědkyni předložena kopie žalobcem uplatněné směnky, vypověděla, že ji nikdy neviděla, protože ve společnosti měli směnky bez vyplněné směnečné sumy, a pokud by ji směnku doplňovali o údaj směnečné sumy, tak by tam nemohl být údaj 900 mil. Kč, s ohledem na obchodní případy společnosti neměli důvod dopisovat takto vysokou částku. Doložka „bez protestu“ se v té době podle názoru svědkyně neužívala. Pokud jde o smlouvy, svědkyně dostala pokyn od Ing. L. připravit tři obchodní případy, s udáním partnera, dodací lhůty, předmětu dodávky a zajištění této dodávky; smlouvy podepsal Ing. L. Svědkyně byla přesvědčena, že kopie blankosměnky na řad TXXXXTU pro zajištění kupní ceny byla přílohou smlouvy. Po nahlédnutí do smlouvy CODE 33 70007AOD svědkyně uvedla, že předmětná směnka patřila k této smlouvě, nebyla ovšem vyplněna. Společnost SXXXX vystavila podle názoru svědkyně tři směnky. K výslovnému dotazu žalobce, jaký konkrétní smluvní vztah předmětná směnka zajišťovala, se svědkyně k tomu nemohla vyjádřit, ve svém šanonu měla směnky popsány i údajem CODE a dalo by se to dohledat; stejně byl ke směnce připojen údaj CODE i k originálu směnky v trezoru společnosti TXXXXT. Pokud ke směnce existovalo vyplňovací prohlášení směnečné, bylo přílohou smlouvy.
9. Svědkyně **Ing. H. T.** pracovala ve společnosti TXXXXT od roku 1981 do roku 2010 nebo 2012, od roku 2012 do roku 2019 ve společnosti CHXXXXT a od roku 2019 opět v TXXXXTU. Vypověděla, že byly uzavřeny 4 kupní smlouvy se společností DEBRA Invest, kdy konečným odběratelem byla společnost SXXXX. Jedna z těchto smluv byla uhrazena a nebyla dále vedena v evidenci, tři smlouvy zůstaly neuhrazeny a byly dále vedeny v evidenci pohledávek. Originály smenek, které se obchodních případů týkaly, byly uloženy v trezoru devizového oddělení a jejich kopie byly založeny do složek obchodních případů; směnky byly vystaveny jako blankosměnky bez uvedení data splatnosti a směnečné sumy; tyto tři směnky byly rubopisovány na řad TXXXXTU. Uplatněnou směnku viděla svědkyně ještě před vyplněním, na rubu byla opatřena rukojemským prohlášením Ing. M., rubopisem na řad TXXXXTU a později byl doplněn rubopis na řad FONSUS ASSETS. Rubopis za společnost TXXXXT podepsal tehdejší finanční ředitel W., komu patří druhý podpis, svědkyně nevěděla, připustila, že se jedná o podpis tehdejšího generálního ředitele K. Na směnce podle svědkyně nebyla uvedena doložka bez protestu. Když svědkyně směnku viděla naposledy, již obsahovala rubopis na řad společnosti FONSUS ASSETS, stále se však jednalo o nevyplněnou blankosměnku bez údaje směnečné sumy a data splatnosti a nebyla na ní uvedena doložka bez protestu. Směnky byly vystaveny celkem čtyři, jedna k obchodnímu případu, který byl uhrazen. Předmětná směnka byla nedílnou součástí smlouvy na dodávku 24 protichemických oděvů

jako zajišťovací blankosměnka, hodnota kontraktu byla kolem 800 tis. Kč. Směnky byly evidovány devizovým oddělením, které spravovalo tabulku se seznamem veškerých směnek, kterou devizové oddělení posílalo dalším oddělením k případné aktualizaci. Zboží bylo dodáno, kupní cenu však DEBRA Invest neuhradila. Blankosměnku odnesla svědkyně do devizového oddělení, kde ji převzala příslušná pracovnice a odnesla ji do trezoru. Směnku, bylo-li třeba, vyzvedávala z trezoru rovněž svědkyně; datum vyzvednutí bylo evidováno v záznamu o vyzvednutých směnkách. Společnost TXXXXT se společností DEBRA Invest uzavřela asi 20 obchodních případů, všechny byly zajištěny blankosměnkami. Doložka bez protestu na směnkách nebyla nikdy. K dotazu na další směnky vystavené společností SXXXX s.r.o. svědkyně uvedla, že existovala ještě čtvrtá směnka, která se vztahovala ke čtvrtému obchodnímu případu se společností SXXXX, který byl uhrazen, a proto byla směnka vyřazena z evidence. Směnky byly předány panu Z. ze společnosti FONCUS ASSETS poté, kdy této společnosti byly postoupeny pohledávky. Co se stalo s onou čtvrtou směnkou, nebylo svědkyni známo. Ke čtvrté směnce upřesnila, že se z hlediska časového zařazení se jednalo ze všech čtyř obchodních případů o případ první; jednalo se určitě také o blankosměnku. Závěrem svědkyně výslovně uvedla, že každá blankosměnka vždy patřila k nějakému konkrétnímu obchodnímu případu.

10. Svědek **Ing. Miroslav L.** pracoval ve společnosti TXXXXT jako xxx, která zpracovávala obchodní případy, týkající se společností DEBRA Invest, SXXXX a spol. Dále popsal, že pro firmu SXXXX realizovali prostřednictvím firmy DEBRA Invest tři obchody, kdy TXXXXT nakoupil zboží, které prodal společnosti DEBRA Invest a ta následně společnosti SXXXX. Obchody byly zajišťovány směnkami, které vystavovala firma SXXXX ve prospěch firmy DEBRA Invest a po uzavření smlouvy se společností DEBRA Invest byly směnky indosovány na řad TXXXXTU; jednalo se o blankosměnky bez údajů směnečné sumě, které se vyplňovaly s ohledem na eventuální dílčí placení a podobně. Směnky nám byly předány společností DEBRA Invest a byly uloženy do trezoru devizového oddělení TXXXXT. Na základě rozhodnutí vedení společnosti byly pohledávky postoupeny společnosti FONCUS ASSETS za plnou cenu, kterou společnost TXXXXT dlužila společnost DEBRA Invest, potažmo SXXXX. Byla sepsána dohoda o postoupení pohledávky a dále protokol o předání směnek tak, aby se společnost FONCUS ASSETS mohla domáhat zaplacení směnek, a směnky indosovány; směnky byly v době indosace stále ještě blankosměnkami. Obchody se společností SXXXX byly řádové do deseti milionů, možná osm, devět milionů. Žalobcem uplatněnou směnku svědek po vyplnění neviděl, listinu viděl v podobě, kdy neobsahovala údaj směnečné sumy a doložku bez protestu, zda obsahovala datum splatnosti, si svědek nepamatoval, na rubové straně byl text rukojemského prohlášení M. a indosament na TXXXXT. Směnky byly vystaveny tři nebo čtyři, určitě to nevěděl. Směnky byly převedeny společností FONCUS ASSETS. Návrh na odkoupení pohledávek společnosti TXXXXT za společností DEBRA Invest se přinesl pan Z., rozhodovalo o něm vedení společnosti, které rozhodlo také o tom, že s převodem pohledávek budou převedeny i směnky. Datum v protokolu o předání směnek odpovídá datu, kdy se předávaly směnky. Směnku předal společnosti TXXXXT Ing. K., který ji dostal od Ing. M., k nějakému obchodu s hasičskými pláštěnkami. K blankosměnce podle svědka neexistovala dohoda o vyplňovacím oprávnění, svědek měl za to, že to je problém Ing. M.. O tom, že budou směnky převedeny na FONCUS ASSETS rozhodl patrně náměstek W.. Pan K. a pan W. měli připravit TXXXXT pro privatizaci. Ve svědkově obchodní skupině se nevyskytovaly blankosměnky nebo směnky, které by nebyly spojeny s konkrétním obchodním případem. Vyplňovací oprávnění mělo formu smlouvy o vyplňovacím právu, která byla písemná, nikdy nemělo ústní formu, nebo nebylo součástí jiného dokumentu.
11. Svědek **Ing. J. K.** odepřel svědeckou výpověď z důvodu probíhajícího trestního stíhání.
12. Svědkyně **J. M.** vypověděla, že byla společníkem ve společnosti SXXXX až do prohlášení konkursu asi v roce 2008 a byla ve společnosti rovněž zaměstnána a měla na starosti xxx ve

společnosti. Se společnostmi DEBRA Invest a TXXXT realizovali obchody týkající se komponentů k hasicím přístrojům a dále protipožárních obleků v objemu několika milionů Kč, maximálně do deseti milionů. Svědkyně si již nepamatovala, s kým měli uzavřenou smlouvu, zboží dodávala DEBRA Invest. K obchodním případům byly vystaveny blankosměnky, které sloužily jako garance zaplacení částky. Smlouvy a blankosměnky byly pravděpodobně tři, ke každé smlouvě jedna blankosměnka, v blankosměnkách nebyla vyplněna částka. Svědkyně měla za to, že k blankosměnce nebylo samostatně sjednáno nějaké vyplňovací prohlášení, že se o blankosměnce mluvilo v obchodní smlouvě. K předmětné směnce uvedla, v době, kdy ji viděla, neobsahovala údaj data splatnosti, údaj směnečné sumy a otisk razítka doložky bez protestu, na rubové straně obsahovala pouze ručitelské prohlášení Ing. V.M.. Společnost SXXXX blankosměnky běžně nepoužívala, byly použity tyto tři týkající se obchodních vztahů SXXXX – DEBRA. Po nahlédnutí do kupní smlouvy CODE 070205 doplnila, že se podle ní jedná o jednu z kupních smluv, o které mluvila, s kým ve společnosti TXXXT dojednávala detaily této smlouvy, si již nevybavila. Text smlouvy na nákup 24 kusů protichemických oděvů navrhovala společnost TXXXT. Když předmětnou směnku svědkyně podle svých slov poprvé viděla, obsahovala údaj data vystavení, údaj osoby, na jejíž řad má být placeno, údaj výstavce a na druhé straně prohlášení avalisty. Co se s blankosměnkou dělo následně, si již nepamatovala. Po podpisu směnky Ing. M. ji svědkyně odnesla do společnosti DEBRA Invest Ing. K.. Dříve byla podepsána smlouva CODE 070205 a poté směnka. Každá směnka sloužila k zajištění toho kterého obchodu, byly vystaveny tři směnky ke třem smlouvám, nesloužily k zajištění ničeho dalšího.

13. Svědek **V. M.** vypověděl, že byl v minulosti jednatelem společnosti SXXXX, asi od roku 2002 do roku 2008. Se společností TXXXT uzavřeli asi tři nebo čtyři obchody na nákup komponentů a výbavy pro obchodní činnosti v celkové výši asi do 10 mil. Kč, jednalo se o obchody v řádu jeden, dva, tři milióny, jeden byl trochu vyšší, předmětem jednoho obchodu byla dodávka protichemických obleků, předmětem dalších dvou dodávka komponentů pro hasicí spreje nebo hasicí přístroje. Jeden obchod proběhl někdy v roce 2006 a další tři obchody v roce 2007. Jakým způsobem byla zajištěna první smlouva z roku 2006, si svědek již nepamatoval, u obchodů z roku 2007 požadovala společnost TXXXT, aby byla vystavena zajišťovací blankosměnka, kterou musel svědek jistit i jako fyzická osoba. V roce 2007 byly tedy tři obchody, tři dodávky, tři smlouvy, tři faktury a tři směnky, které byly všechny vystaveny jako blankosměnky, obsahovaly údaje data vystavení, remitenta – tím byla na 90% společnost DEBRA Invest, a výstavce, a naopak neobsahovaly údaje data splatnosti, směnečné sumy a doložku bez protestu, kterou zapoměli doplnit. Na rubu směnky byl podepsán svědek jako avalista. Pokud jde o směnečné vyplňovací prohlášení, bylo ve smlouvě ujednání, jakým způsobem může být směnka doplněna. Po nahlédnutí do předmětné směnky uvedl, že v době, kdy ji naposledy držel v ruce, neobsahovala údaje data splatnosti, výše směnečné sumy a doložku bez protestu, společnost SXXXX takové razítko pro doložku bez protestu neměla. Potvrdil, že na rubu směnky je jeho podpis jako podpis rukojmího. Další texty, které jsou na směnce nyní, svědek již neviděl. Kupní smlouvu CODE 070205 svědek viděl, podepisovala ji paní M., která k tomu byla svědkem zmocněna. Svědek nemohl potvrdit, že předložená směnka souvisí se smlouvou CODE 070205, směnky byly tři a svědek si nepamatoval, která směnka byla ke které smlouvě, datum uzavření smlouvy a datum vystavení směnky by se měly krýt. K dotazu, zda za sebe nebo za společnost SXXXX podepsal více směnek s datem 5. 2. 2007, svědek uvedl, že si to nepamatuje, ale myslí si, že nikoliv. Svědkovi nebylo nic známo o tom, že by byla nebo mohla být vystavena mezi společnostmi DEBRA Invest a SXXXX nějaká čtvrtá směnka. Pokud jde o případnou modifikaci vyplňovacího oprávnění, svědek sdělil, že za celou dobu vztahu se společností TXXXT se nic nedělo a svědek vycházel z údajů, které jsou uvedeny v kupní smlouvě. Posléze svědek upřesnil, že smlouvy nebyly uzavírány se společností TXXXT, ale se společností DEBRA Invest. Dodávka 24 kusů protichemických obleků byla realizována, zboží šlo do Bratislavy, buď pro železnice, anebo do SLOVNAFTU.

14. Svědek **Ing. E. K.** vypověděl si již nepamatuje, jak to přesně bylo, ale domníval se, že zboží nakupovala společnost TXXXT, dodávala společností DEBRA Invest a ta ho přeprodovali společností SXXXX. Obchody těchto společností byly celkem tři a byly zajištěny směnkami, které vystavila společnost SXXXX na řad společností DEBRA Invest. Byly uzavřeny někdy v letech 2007 a 2008, jejich předmětem byla nějaká hasební technika a ochranné prostředky, snad plynové masky, nebo nějaká obuv, řádově v objemu jednotek miliónů a méně. Obchody byly tři, ke každému obchodu byla uzavřena smlouva a vystavena směnka jako blankosměnka. V den, kdy byly vystaveny, byly indosamentem převedeny na společnost TXXXT. Od té doby je svědek neviděl. Zda existovalo ke směnkám nějaké vyplňovací prohlášení, si svědek nepamatoval, připustil, že mohla být vystavena i směnka, ke které nebylo vyplňovací oprávnění, nevěděl, zda to mohla být směnka v rámci těchto tří smének. Po nahlédnutí do předložené směnky uvedl, že tuto již viděl v minulosti u nějakého jednání u soudu, kdysi ji viděl jako nevyplněnou, a převedl ji indosamentem na TXXXT, nikdy později ji neviděl. Podmínkou společnosti TXXXT pro uskutečnění obchodu bylo, že směnka bude indosovaná v jejich prospěch. Po dobu, kdy byla společnost DEBRA Invest majitelem směnky, nedošlo k jakékoliv úpravě vyplňovacího oprávnění mezi společnostmi DEBRA Invest a TXXXT. Svědek nebyl schopen směnku přiřadit ke konkrétnímu obchodu. Doplnil, že u podpisu smének byly přítomny všechny společnosti, tj. SXXXX, DEBRA Invest i TXXXT, protože směnky byly ihned po podpisu rubopisovány na TXXXT. Směnka určitě neobsahovala vyplněný údaj směnečné sumy, ostatní si svědek již nevybavil. Ke smlouvě CODE 070205 uvedl, že ji podepsal za společnost DEBRA Invest a za společnost SXXXX Dr. M.. Ke smlouvě CODE 3370007 AOD sdělil, že podpis na ní je jeho, za TXXXT ji podepsala paní Č.. Svědek se nemohl vyjádřit k tomu, jaký konkrétní obchodní případ zajišťovala sporná směnka z 5. 2. 2007. Doplnil, že nebylo obvyklé, aby blankosměnka zajišťovala více obchodních případů, bylo obvyklé, že k jedné smlouvě byla jedna směnka; nevyločil však, že se mohlo stát, že jedna směnka kryla více obchodních případů. Nepamatoval si, zda za společnost DEBRA Invest indosoval na společnost TXXXT více blankosmének s datem 5. 2. 2007.
15. Svědek **R. Z.** vypověděl, že byl od založení společnosti FONCUS ASSETS někdy koncem devadesátých let až do roku 2010 nebo 2011 xxx. Společnost FONCUS ASSETS odkoupila od společností TXXXT její pohledávku za společností SXXXX, respektive pohledávku za společností DEBRA Invest, která měla pohledávku za společností SXXXX. Společnost SXXXX si půjčila peníze od společností DEBRA Invest na nákup zboží, jednalo se o tři kupní smlouvy, ke kterým byly vystaveny zajišťovací blankosměnky, společnost SXXXX společností DEBRA Invest neuhradila kupní cenu v termínu splatnosti a společností DEBRA Invest tak vznikla pohledávka, naopak však tato společnost měla závazek vůči společností TXXXT, protože původní prostředky na nákup zboží, které bylo určeno společností SXXXX půjčila společností DEBRA Invest společností TXXXT. Společnost FONCUS ASSETS odkoupila od TXXXTU její pohledávku za společností DEBRA Invest, od té chvíle společnost DEBRA Invest dlužila společností FONCUS ASSETS, dále měla společnost DEBRA Invest pohledávku za společností SXXXX, tuto pohledávku společnost FONCUS ASSETS rovněž odkoupila od společností DEBRA Invest, tedy na jedné straně vznikl závazek i pohledávka společností FONCUS ASSETS, které byly vzájemně započteny a společnost FONCUS ASSETS se tak stala věřitelem společností SXXXX. Tato transakce byla součástí dohody, která se týkala problematiky insolvenčního řízení vedeného na společností SXXXX. Součástí této transakce byly tři zajišťovací blankosměnky vystavené společností SXXXX ve prospěch společností DEBRA Invest, tyto byly společností DEBRA Invest indosovány na řad společností TXXXT, neboť sloužily jako zajištění pohledávky společností TXXXT vůči společností DEBRA Invest. Protože tyto pohledávky od TXXXTU odkoupila společnost FONCUS ASSETS, byly blankosměnky převedeny spolu s touto pohledávkou na společnost FONCUS ASSETS. Celková pohledávka byla v objemu asi 7 až 8 mil. Kč, byla složena ze tří

dílčích pohledávek a ke každé této dílčí pohledávce byla vystavena blankosměnka, takže převedeny byly celkem tři blankosměnky. V době, kdy společnost FONSUS ASSETS směnky nabyla, jednalo se stále ještě o blankosměnky bez uvedení směnečné sumy, da ta splatnosti a doložky bez protestu. Po nahlédnutí do uplatněné směnky uvedl, že se jedná o jednu ze tří směnek, o nichž dříve hovořil. Naposledy ji svědek viděl v době, kdy stále ještě byla blankosměnkou a svědek ji za společnost FONSUS ASSETS převáděl na M. V.. Datum indosamentu nesouhlasí se skutečným datem vyznačení rubopisu, protože to nebylo v roce 2009, ale až někdy v roce 2013. Indosament svědek antedatoval datem 4. 3. 2009 na žádost svého tehdejšího právního zástupce JUDr. Hráška, který svědkovi předložil k podpisu smlouvu o převodu blankosměnky, která již byla datovaná s datem v roce 2009, a požádal svědka, aby na směnku uvedl totožné datum. Vypňovací prohlášení ke směnce existovalo, bylo obsaženo v kupní smlouvě, jeho obsahem bylo právo doplnit do směnky částku, která odpovídala závazku nebo pohledávce, která vyplývá z kupní smlouvy, o změně vypňovacího práva není svědkovi nic známo. Všechny tři směnky byly rubopisovány na M. V. za úplatu ve výši 10 000 Kč, která nebyla vyplacena společnosti FONSUS ASSETS, ale asi JUDr. Hráškovi a s ním to bylo vyřešeno nějakou kompenzací v rámci poskytování právních služeb z jeho strany pro společnost FONSUS ASSETS. Poté, kdy se svědek dozvěděl o tom, že byla uplatněna blankosměnka vyplněná na částku 900 mil. Kč, sešel se s panem JUDr. Hráškem, informoval ho o této záležitosti, on svědkovi vrátil zbývající dvě blankosměnky a řekl mu, aby o tom, pokud možno, s nikým nehovořil. Následně svědek nevyplněné blankosměnky předal policii. Ing. V. svědek podle svých slov nezná a nikdy ho neviděl, o jeho zájmu o směnky jej informoval JUDr. Hrášek. Zopakoval, že spornou směnku, viděl naposledy to někdy v první třetině roku 2013, jako nevyplněnou blankosměnku poté, co ji rubopisoval na Ing. V. a předal jsem ji JUDr. Hráškovi. Všechny směnky zajišťovaly nějaké protipožární zboží nebo přípravky, jedna z nich měla zajišťovat dodávku nějakých protipožárních nebo protichemických obleků, svědkovi nebylo známo, zda to byla sporná směnka. Všechny tři směnky zajišťovaly závazky v celkové výši asi 8 mil. Kč. TXXXT postoupil pohledávky společnosti FONSUS ASSETS z důvodu, že bylo zahájeno insolvenční řízení se společností SXXXX a TXXXT neměl zájem vystupovat v rámci tohoto insolvenčního řízení. Spolu s postoupením pohledávek byly indosovány tři blankosměnky. Svědek soudu předložil kopie všech tří převáděných blankosměnek, ty byly vystaveny ve dnech 14. 12. 2006, 1. 2. 2007 a 5. 2. 2007. Při tomto převodu blankosměnek nedošlo k jakékoli modifikaci nebo k udělení nového vypňovacího oprávnění. Svědek směnku považoval za bezvýznamnou, protože výstavce směnky byl v insolvenčním řízení a nebylo možno vůči němu směnku uplatnit, byla významná vůči směnečnému rukojmímu Ing. M.. JUDr. Hrášek mi tehdy řekl, že směnky jsou v podstatě bezcenné, a proto je svědek jako v podstatě bezcenné prodával dál.

16. Svědkyně **Ing. V.K.** uvedla, že od roku 1990 do roku 2016 byla zaměstnancem TXXXTU, pracovala v xxx, příkazy a instrukce dostávala svědkyně od náměstka W.. V devizovém oddělení byly evidovány a ukládány do trezoru směnky. Takto byly uloženy i tři blankosměnky vystavené společností SXXXX k zajištění tří různých kontraktů, které byly na požádání předány kolegyním z oddělení 33. O kontraktech samotných nebylo svědkyni nic známo. Po nahlédnutí do sporné směnky svědkyně sdělila, že ji viděla vyplněnou pouze údaji, které jsou vypsány strojem, nevyplněné byly údaje psané rukou a razítko s textem „bez protestu“, na rubové straně byl pouze indosament vyznačený společností DEBRA Invest. Směnka byla podle svědkyně vystavena k zajištění dodávky nějakých protipožárních oděvů, plechovek nebo něčeho naprosto banálního. Směnky byly celkem tři, svědkyně nedokázala identifikovat, kterou z nich sporná směnka je. Nejvyšší hodnota kontraktu byla v objemu asi do 2 mil. Kč, nejnižší asi 800 tis. Kč. K žádné ze tří směnek neexistovalo směnečné vypňovací prohlášení, když svědkyně tyto listiny viděla, tak upozorňovala na to, že k nim takové prohlášení neexistuje. V obecné rovině k tomu doplnila, že pokud dohoda o vyplnění blankosměnky existovala, tak se jednalo o dokument, který měl poměrně standardizovanou formu, připustila, že dohoda o

vyplňovacím právu směnečném mohla být přímo součástí kupní smlouvy nebo smlouvy o dílo. K dotazu, zda jsou jí známy nějaké podrobnosti o kontraktu, který by mohl být v objemu 900 mil. Kč, svědkyně uvedla, že to přesahuje interní prohlášení, se kterými se mohla setkat. Po nahlédnutí do kupní smlouvy CODE 33 70007 AOD, k bodu 7.2. smlouvy svědkyně uvedla, že směnka byla součástí dokumentace, zda byla součástí dokumentace i kupní smlouva, nevěděla.

17. Svědek **JUDr. K. K.** sdělil, že pracoval v TECHNOEXPROTU v letech 1981 až 1991, poté až do roku 2012 nikoli a opět od roku 2013 ve společnosti pracuje xxx xxx. Po nástupu do funkce xxx svědek řešil historické pohledávky, které měl TXXXT ještě z doby před privatizací. Dne 16. 12. 2013 mu byla doručena výzva k zaplacení směnky ve výši 900 mil. Kč od pana JUDr. N., kterého požádal o alespoň fotokopii předmětné směnky a podklady vztahující se k tvrzení o závazku TXXXTU ve výši 900 mil. Kč. Po urgenci odpovědi dostal 14. 2. zprávu, že dne 23. 12. 2013 byl podán návrh na vydání směnečného platebního rozkazu. Dále dne 23. 12. 2013 obdržela spřízněná společnost KORUNA PALACE ASSETS výzvu k zaplacení částky 900 mil. Kč od zmocněnce pana H. za firmou CXXXE Ing. N.. Když se svědek zajímal, kde mohla vzniknout pohledávka ve výši 900 mil. Kč, našel zprávu auditora ze dne 1. 1. 2010, kdy vznikla společnost KORUNA PALACE ASSETS, a v této zprávě je uvedeno, že základní jmění této společnosti je 900 mil. Kč. Pokud jde o možnost vzniku závazku ve výši 900 mil. Kč, odkázal na výroční zprávu za rok 2008, podle něhož tržby TXXXTU byly 450 mil. Kč a výsledek hospodaření byl záporný ve výši 76 mil. Kč, a dále na bod 24 auditorské zprávy, kde je výslovně uvedeno, že společnost nemá závazky nevykázané v rozvaze. Žádná směnka na 900 mil. Kč nebyla nikdy evidována, není zaznamenána ani v žádném zápisu o provedení inventarizace směnek. Vlastní kapitál společnosti byl vyšší, než 900 mil. Kč v roce 2002, v roce 2003 a 2004 se základní kapitál propadl do minus 3 mld. Kč a maximální výška kapitálu byla 817 mil. Kč v roce 2013. V případě, že by společnost měla závazek ve výši 900 mil. Kč, muselo by to být podle předpisů schváleno představenstvem, dozorčí radou a valnou hromadou. Sporná směnka byla vystavena společností SXXXX, k dispozici je kupní smlouva CODE 070205 uzavřená společnostmi DEBRA Invest a SXXXX, jejímž předmětem byla dodávka 24 kusů ochranných protichemických oděvů, přičemž dodavatelem prodávajícího byl TXXXT, jako garance platby je v čl. 3 odst. 4 uvedena blankosměnka vystavená kupujícím. Dále svědek doplnil, že TXXXT uzavřel se společností SXXXX celkem čtyři obchodní smlouvy na dodávku zboží. Podle protokolu o předání směnek se směnka vystavená firmou SXXXX 5. 2. 2007 váže k obchodnímu případu CODE 33 70007 AOD.
18. Svědek **Ing. E. K.** vypovídal k přípravě privatizace TXXXTU a o tom, co se v té souvislosti říkalo o tzv. vedlejších nákladech (úplatcích) ve výši 200 mil. Kč pro blíže neidentifikovanou osobu, a o průběhu spolupráce firem svědka s TXXXTEM.
19. Svědek **Ing. P. K.**, vypověděl, že letech 2007 až 2009 byl xxx TXXXTU. Po nahlédnutí do sporné směnky uvedl, že ji viděl zpravidla již při různých konfrontacích a výsleších. TXXXT směnky běžně používal jako zajišťovací instrument. Na souvislosti spojené s vystavením sporné směnky si svědek nepamatoval, stejně tak na okolnosti indosace směnky na společnost FONSUS ASSETS, stavu sporné směnky v době indosace a předání směnek této společnosti. Svědek si nevybavil, že by za svého působení v TXXXTU uzavíral nějaký kontrakt na 900 mil. Kč.
20. Svědek **H. G.** vypověděl, že někdy po roce 2000 spolupracoval s TXXXTEM, resp. s Českou inkasní, od níž měl zmocnění pro inkaso z bývalé Jugoslávie. O směnkách je mu známo, že existují, nic jiného, jednou je viděl u Ing. W.. Bylo to v květnu nebo červnu 2009. Viděl jednu směnku, na níž byla částka 900 mil. Kč a na druhé straně razítko TXXXTU a nic víc. Směnka byla vytištěna na klasickém podlouhlém směnečném formuláři, směnečná suma byla vyplněna rukou, zda byl celý text vyplněn rukou, si nevzpomíná. Směnka měla být splatná v roce 2013,

na účastníky směnečného vztahu si nevzpomíná. Splatnost směnky až v roce 2013 vysvětloval Ing. W. tím, že Ing. P. potřebuje nějakou dobu na rekonvalescenci společnosti. Připustil, že se mohlo jednat o kopii listiny. Směnku držel v ruce Ing. W., byla na ní vyplněna částka 900 mil. Kč, Ing. W. hovořil o existenci směnek, svědek však fyzicky viděl pouze tuto jednu směnku. O dalších směnkách nic neví. Tuto směnku mu Ing. W. nabízel, že je k mání a že se dá koupit za 100 tis. EUR. O kauzu směnky se svědek nezajímal, neměl ani 100 tis. EUR. Svědek měl Ing. W. ke koupi doporučit K.a H., který mu později říkal, že se sešel s panem Z. a tu směnku získal. To bylo koncem roku 2009 nebo 2010. K osobě T. S. sdělil, že to byl tchán K.a H.. Dále doplnil, že žádné jiné směnky neviděl, nicméně věděl o dalších směnkách, které měly zajišťovat průběh privatizace, informace měl od Ing. W.. Po nahlédnutí do sporné směnky uvedl, že to mohla být ta částka i ta listina, kterou viděl. Důvodem, proč mu Ing. W. směnku ukazoval, mělo být to, že v té době vrcholila arbitráž společnosti FXXXS CZ, kterou svědek spoluvlastnil s bratrem, s TXXXTEM, o poměrně vysokou částku, jejíž výši si svědek nepamatoval, mohlo se jednat 600 nebo 700 mil. Kč. Směnka podle svědka souvisela s privatizací TXXXTU. Na základě arbitrážního řízení, které vedla svědkova firma Fénix.cz s.r.o. vůči TXXXTU, byla snížena hodnota TXXXTU o částku 900 mil. Kč, jednalo se o umělé snížení hodnoty, svědčí o tom podle svědka např. ocenění budovy na částku 541 mil. Kč, ač budova má hodnotu 1,2 mld. Kč.

21. Při účastnické výpovědi statutárního orgánu žalobce **K. H.** vypověděl, že v roce 2009 poprvé potkal H. G.. V té době měl vyslychaný volné finanční prostředky. ve výši asi 150 tis. EUR. Asi za 20 dní mu H. G. telefonoval, že by mohl investovat asi 100 tis. EUR. Svědkem telefonátu byl kamarád vyslychaného T. S., který se nabídl, že by se na tom podílel, že by v tom měl nějaké investice na důchod. Setkal se znovu s H. G., který mu ukázal nějaký papír, směnku, na níž byla vysoká suma. Následně o věci mluvil s Ing. W.m, který mu vysvětlil, že jde o produkt privatizace, že to měla být odměna pro nějakou banku, že to je legitimní, pravé a je to splatné v roce 2013, že směnka patřila někomu, kdo ji chce vyslychanému prodat. Vyslychaný Ing. W. do telefonu nadiktoval osobní údaje T. S. a Ing. W. domluvil schůzku v Intercontinentalu, kde měla proběhnout výměna směnky za peníze. Schůzky se účastnil vyslychaný, Ing. W. a pan Z.; k osobě pana Z.a mu bylo řečeno, že jedná na základě zmocnění od majitele směnky pana V.. S Ing. W. se setkal pouze jednou a asi dvakrát s ním mluvil po telefonu. Za směnku zaplatil 100 tis. EUR. Po nahlédnutí do sporné směnky potvrdil, že se jedná o onu směnku. Směnku kupoval pro T. S. na základě zmocnění; T. S. pracoval pro vyslychaného ve 2 nebo ve 3 firmách, je to prakticky jeho xxx xxx. Na schůzce v Intercontinental vyslychanému pan Z. nabídl ještě další dvě směnky, vyslychaný je neviděl, nic o nich neví, neměl o ně zájem; o směnkách mu bylo pouze řečeno, že šlo o produkt privatizace. Získanou směnku si v TXXXTU neověřoval, protože Ing. W. byl členem představenstva a on mu potvrdil existenci toho závazku. Společnost „CXXXE“ PXXXA vyslychaný založil v roce 2013 z důvodu několika privatizačních projektů v Černé Hoře a je jejím výkonným ředitelem, majitelkou společnosti je dcera T. S. M. S.. Na otázku, kdo byl vlastníkem předtím, pouze uvedl, že to byla dohoda s F. B., se kterým se seznámil v roce 2013 v kanceláři pana N.. F. B. pro společnost žalobce dále dělá zakázky v Černé Hoře. K dotazu, zda společnost žalobce vykonává nějaké aktivity, sdělil, že samozřejmě, avšak konkrétní činnost považuje za obchodní tajemství, činnost částečně financuje vyslychaný a částečně F. B.. K majetkovým poměrům společnosti se odmítl konkrétně vyjádřit, sám je hodnotil jako dobré. Směnku získala společnost žalobce od T. S., který měl mít problémy a vyslychanému nejvíce důvěřoval; vyslychaný na radu svého právního zástupce začal směnku vymáhat; nabytí směnky nebylo do účetnictví žalobce nijak zaevidováno, v současnosti už je směnka v účetnictví zaúčtována. Ke sporu, který vede společnost žalobce u zdejšího soudu proti společnosti Koruna Palace Assets, uvedl, že toto mu poradil pan N. na ochranu jeho investice.

22. Svědek **Ing. M. K.** uvedl, že v letech 2006 a 2007 pracoval jako generální ředitel a předseda představenstva TXXXTU. Sdělil, že o směnce na 900 mil. Kč mu není nic známo. Po nahlédnutí do sporné směšky uvedl, že mu ji mohla ukazovat kpt. Š., byla vložena v igelitovém obalu, měl za to, že se jednalo o originál. Rubopisy svědek neznal, neviděl je, směšku viděl pouze z lícové strany. Připustil, že je možné, že směšku v minulosti viděl, ale nevyplněnou. Dále vypověděl, že v době, kdy byl generálním ředitelem, se mu dostávaly do ruky směšky skupiny 3. Podle data vystavení směšky, byl svědek v té době generálním ředitelem. Při výpovědi kpt. Š. řekl, že si vůbec nedovede představit, proč by na směnce byla částka 900 mil. Kč, ledaže by se jednalo o garanční materiál při privatizaci, která se chystala a která podle svědka byla podvodná. Když svědek odcházel z TXXXTU, předával majetek v hodnotě 2,1 – 2,3 mld. na základě interního auditu pro Ministerstvo financí, proto nechápe, proč se v roce 2009 nebo 2010, možná 2011, prodal TXXXT cca za částku 526 nebo 516 mil. Kč. K privatizaci sdělil, že došlo k nepřátelskému převzetí, kdy jedna skupina byla z Ministerstva financí, druhá skupina, která tam dosazovala svoje lidi, byla z Ministerstva průmyslu a obchodu; jediný, kdo z toho měl profit, byl ten, kdo to privatizoval, tj. Ing. P.. Doplnil, že před dvěma až třemi lety se bavil s JUDr. B., který kdysi dělal podnikového právníka v TXXXTU, který mu říkal, že jím radil, aby směšky nevydávali apod. Svědek si položil otázku, proč někdo avaloval směšku a pokud ji avaloval a nese důsledky garance toho TXXXTU, tak k tomu byl patrně nějaký důvod, tak to byl úmysl. Podle svědka směšky ležely v trezoru společnosti na devizovém odboru, a když se naplnily všechny závazky, tak se směška de facto rušila, patrně se zlikvidovala; za doby působení svědka ve společnosti se však nelikvidovala žádná. Zda se každá vystavovaná blankosměška týkala nějakého obchodního případu, popř. zda byly obchodní případy, k nimž blankosměšky vystavovány nebyly, svědek nevěděl. Podle svědka ke směškám neexistovalo nějaké písemné vyplňovací prohlášení, nebyl si tím však jist. O změně vyplňovacího oprávnění ke sporné směnce nic nevěděl. Stejně tak nebylo svědkovi nic známo o tom, kolik obchodních případů bylo uzavřeno společnostmi SXXXX s.r.o., DEBRA Invest s.r.o. a TXXXT. Nevyloučil, že proběhl obchodní případ, jehož předmětem byl nákup 24 kusů protichemických oděvů, nicméně si na něj podle svých slov nevzpomínal. Ke společnosti SXXXX s.r.o. sdělil, že kooperovala s panem K. a dělali spolu nějaké hasící přístroje nebo takovou techniku. Svědkovi není nic známo ani o tom, že by v době jeho působení měl TXXXT v držení nějakou blankosměšku, ke které by neexistovala žádná smlouva, s tím, že to bylo v kompetenci devizového odboru, který evidoval směšky. Pokud jde o postupování pohledávek, vzpomněl si svědek na jeden případ, kdy měl TXXXT dodat družstvu Březno linku na hnojiva, nebylo za ni zapláceno, následně se to vyřešilo tím, že dali TXXXTU akcie a ty pak byly prodány A.B.. Společnost žalobce svědek neznal; F. B. zná asi z doby, kdy působil asi sedm let v parlamentu jako asistent, a také jako poradce jednoho premiéra. K privatizaci TXXXTU vyslovil názor, že pokud někdo koupí majetek v hodnotě přes 2 mld. Kč za 516 mil. Kč, musí k tomu dát nějaké výpalné. Odborníci řekli, že portfolio TXXXTU je nulitní, nicméně společnost měla nezaplacenou pohledávku za státem Jugoslávie za dva cukrovary ve výši 80 mil. Clearingových dolarů, řešila se i debloklace dluhu, svědkovi bylo řečeno, že se o to nemá zajímat, a nebylo to ani zahrnuto v aktivech ve výši přes 2 mld. Kč, zajímalo to prý pana D. a řešilo se to na nejvyšší úrovni; podle svědka se jednalo o dobyté pohledávky v rámci vstupu těchto států do EU, kdy se to muselo nějakým způsobem zúčtovat.
23. Svědek **F. B.** se vyjádřil k okolnostem privatizace TXXXTU, jakou úlohu v procesu privatizace sehráli Ing. P., Ing. A. a Dr. S. Dále hovořil o tom, jak si s D.P. v rozhovorech vysvětlili, jakou lobbistickou činnost D. P. pro Ing. P. vykonával, a D. P. popisoval, co uměl a kolik měl, jakým způsobem získat, jakou odměnu za ty služby. Jeho úkolem bylo získat za dumpingovou cenu 500 mil. Kč nemovitost – Palác Koruna – v tržní hodnotě 1,4 mld. Kč. Zároveň pro tu dobu, než se podepíše smlouva, měl D. P. dostat jako garanci směšku. Situaci kolem privatizace měl svědek konzultovat s lobbistou K. P. a ten svědkovi potvrdil, že D. P. za lobbistickou činnost dostal slíbenou tu nemovitost za dumpingovou cenu. Informace stran

privatizace TXXXTU měli svědkovi sdělit Ing. P., Ing. A. a Dr. S. O směnce se svědek znovu dozvěděl na konci roku 2013, kdy směnku přinesl K. H. se svým právníkem N. a tam mělo svědkovi dojít, že jde o tu směnku, o které tehdy hovořil D. P.. K. H. se pak snažil směnku prodat, chtěl za ní stovky milionů, svědek ho však upozornil, že směnka v podstatě aktuálně žádnou velkou hodnotu nemá. Vysvětlil mu, že věří té částce a té kauze, že směnka je reálná a pravá a není to žádný podvrh, že vymáhání té směnky bude obtížné a dlouhé a ať to radši nechá být, a že bude výhodnější vrátit se ke slibu, který učinil Ing. P.. Nabídku D. P. na odstupné ve výši 100 mil. Kč za to, že nemusí dodržet prodej nemovitosti, musel D. P. odmítnout, protože by z ní nedokázal uspokojit požadavky spolupracovníků, a ještě by ho podezírali, že spolupracoval s Ing. P. a bokem dostal víc. Svědek se s K.H. dohodl, že směnku vloží do společnosti, kterou společně založí v Černé Hoře a stane se součástí aktiv této společnosti, kde ji bude mít K. H. jako jednatel pod kontrolou, že ji tam jako fyzická osoba prodá a povede ten spor. Informace ohledně kauzy směnky od K.H. si svědek ověřoval tak, že se dotázal K.P. a D.a P.a, zda to může být ona směnka, a ti ho ubezpečili, že se téměř stoprocentně nemůže jednat o jinou směnku než tu, kterou tenkrát nabízel Ing. P., zejména ve vztahu k té vyplněné částce, protože to je přesně rozdíl, který kryl profit ve vztahu k D. P.; u žalovaného si kauzu směnky neprověřoval. Že se jedná o směnku, která souvisí s privatizací měl potvrdit Ing. W., jak sdělil svědkovi při prvním setkání K. H.. Byl-li svědek dotazován na to, zda žalobce vykonává jinou činnost, než je vedení tohoto soudního sporu, uvedl, že vykonával a vykonává, ale nesouvisí to s tímto sporem a jedná se o obchodní tajemství. Spornou směnku viděl svědek podle svých slov poprvé na podzim 2013, byla na ní uvedena směnečná suma 900 mil. Kč, v řadě rubopisů byl uveden žalovaný a poslední byl rubopis na K.H.. Svědek byl dále obeznámen s tím, že je u zdejšího soudu žalobcem proti společnosti Koruna Palace Assets vedeno řízení o zaplacení částky 903 mil. Kč. Dr. N. zná svědek jako právního zástupce K.H., tak uvádím, že jej znám. Zním ho strašně dlouho a je zejména jako právního zástupce H.a G..

24. **Ing. T. P.**, který byl vyslýchán jako účastník řízení - žalovaný, vypověděl, že o sporné směnce se dozvěděl poprvé dne 17. 12. 2013 od xxx JUDr. K., který jej informoval o výzvě JUDr. N. zastupujícího žalobce. Protože neměl o směnce žádné informace, požádal JUDr. K. a Mgr. P., aby sehnali, pokud možno, veškeré informace o ní. Směnka byla později dohledána v trezoru finančního ředitele a identifikována v mailové korespondenci obchodního ředitele skupiny K.a; dalším ověřením byly privatizační dokumenty ve správě Ministerstva financí. Nejednalo se o jedinou směnku vystavenou společností SXXXX, byly vystaveny i další, jednalo se o blankosměnky vystavené dne 16. 12. 2006, dne 1. 2. 2007 a dne 5. 2. 2007, a všechny se vázaly ke smlouvám uzavřeným mezi společnostmi SXXXX a DEBRA Invest, kdy společnost DEBRA Invest nakoupila od TXXXTU zboží a směnky sloužily k pro zajištění inkasa TXXXTU. Směnka z 5. 2. kryla nákup chemických oděvů, jejichž konečným odběratelem byla společnost SXXXX, v hodnotě cca 700 – 800 tis. Kč. Indosace blankosměnek společností DEBRA Invest na TXXXT byla provedena z toho důvodu, že měly fungovat jako jistění inkasa ve prospěch TXXXTU; ke všem třem blankosměnkám nebyly samostatné dohody o vyplnění, podmínky pro vyplnění byly obsaženy v kupních smlouvách. Dne 23. 9. 2008 byly tyto tři směnky indosovány TXXXTEM na společnost FONSUS ASSETS; jednalo se o blankosměnky bez uvedení směnečné sumy, data splatnosti a bez uvedení doložky bez protestu; důvodem byl vstup společnosti SXXXX (výstavce směnky) do insolvence; blankosměnky byly převedeny spolu se zajištěnými pohledávkami z kupních smluv. V té době byla zahájena privatizace TXXXTU. Poté Ing. P. popsál průběh privatizace TXXXTU a sporu, který probíhal se společností FENIX, zastoupenou H. G. o zaplacení škody 80,5 mil. USD, která byla odvozena od možnosti prodat jugoslávské pohledávky, které v té době TXXXT vlastnil, a které postoupil společnosti FENIX za cca 1,2 mil. USD. Všechny tři směnky pan Z. stále jako blankosměnky indosoval dne 4. 3. 2009 za 10 tis. Kč na pana V., který jednu z nich asi po třech měsících, někdy v červnu 2009, indosoval na pana S. z Černé Hory. Indosace

směnek na pana V. nemá podle Ing. P. žádný právní, ani hospodářský titul, obzvláště za situace, kdy pan Z. potvrdil, že ze své strany jakkoliv neměnil podmínky vyplnění směnek; jako směnečná suma tak mohla být vyplněna částka minimálně do výše kupní nebo smluvní ceny, protože nebyly známy případné úroky. Po nahlédnutí do sporné směny Ing. P. potvrdil, že se jedná o jednu z uvedených tří směnek. Zda byla směnka při indosaci na pana S. blankosměnkou, není Ing. P. známo. Originály dvou zbývajících blankosměnek ze dne 16. 12. 2006 a 1. 2. 2007 předal pan Z. při výpovědi dne 5. 4. 2019 Policii ČR; při této příležitosti uvedl, že při indosaci na pana V. se s ním nesetkal, pouze podepsal rubopisy pro svého právníka pana Hráška; při jednání s panem Hráškem byl přítomný pan B.. Ing. P. popřel tvrzení žalobce, že nechal předmětnou směnku vyplnit panem Z. nebo panem V.. Dále upozornil na to, že všechny blankosměnky byly vystaveny v období prosinec 2006 až únor 2007, tedy v době, kdy se ještě vůbec neřešila privatizace TXXXTU a neměl možnost ve společnosti působit. Pokud jde o spolupráci mezi CHXXXTEM a.s. a J&T Bankou a.s., Ing. P. uvedl, že J&T Banka měla zájem o palác Koruna, bylo jí známo, že CHXXXT se bude účastnit procesu privatizace TXXXTU a byla Ing. P. doporučena M. D. jako firma, která má o tu budovu zájem. Na základě toho došlo k řadě jednání mezi CHXXXTEM a společností J&T, konkrétně panem P., byla připravována smlouva v několika variantách, v nichž J&T potvrzovala zájem o koupi budovy Koruna a potvrzovala připravenost zajistit financování pro kupní cenu v rámci privatizace TXXXTU. Smlouva nebyla nikdy podepsána, protože se strany nedohodli na podmínkách a CHXXXT částku 517 mil. Kč uhradil z vlastních prostředků. Na dotaz, zda o privatizaci TXXXTU jednal s předsedou vlády Topolánkem, sdělil, že byl účasten vládní cesty s podnikateli do Vietnamu a do Francie a že při cestě do Vietnamu určitě panu Topolánkovi říkal, že v rámci privatizace TXXXTU by bylo nejjednodušší odštěpit TXXXT od budovy Koruna, na tuto připomínku pan Topolánek nereagoval. K dotazu, zda viděl někoho, jak na směnce doplňoval částku 900 mil. Kč, uvedl, že neviděl, a ani neslyšel nikoho, že dává pokyn k vyplnění směny. Ing. P. odmítl „privatizační původ“ směnek, stejně tak to, že by byla dohodnuta nějaká garance pro případ, že by J&T palác Koruna nezískala. O žádné jiné dohodě o zajištění právních nebo lobbistických operací žalovaný nejednal.

25. Společnost SXXXX s.r.o., IČO xxx vystavila v Praze dne 5. 2. 2007 na řad společnosti DEBRA Invest s.r.o., směnku vlastní, kterou se zavázala zaplatit dne 2. 12. 2013 směnečnou sumu 900 000 000 Kč; na směnce je otiskeno razítko s textem „bez protestu“. Z grafického provedení směny se podává, že na předtištěném formuláři je ručně dopsáno datum splatnosti 2. prosince 2013 a směnečná suma slovem i číslem. Na rubu směny je k doložce „per aval“ a identifikačním údajům „Ing. V. M., rodné číslo xxx, Xxx“ připojen podpis. Na rubu směny jsou dále vyznačeny 3 indosamenty, první nedatovaný společností DEBRA Invest s.r.o. na společnost TxxxT, a.s., druhý rovněž nedatovaný společností TxxxT, a.s. na společnost FONSUS ASSETS, a.s. a třetí společností FONSUS ASSETS, a.s. ze dne 4. 3. 2009 na M. V. s tím, že ani jeden z indosamentů neobsahuje doložku „bez postihu“ či doložku obdobného významu. Na připojeném přívěsku jsou pak vyznačeny 3 rubopisy, první ze dne 8. 6. 2009 vyznačený M. V. na řad T. S., bez doložky „bez postihu“ či doložky obdobného významu, druhý ze dne 14. 9. 2009 vyznačený T. S. na K.a H. s doložkou „sine obligo“ a třetí ze dne 1. 11. 2013 vyznačený K.em H.m na žalobce, rovněž s doložkou „sine obligo“.
26. Dne 5. 2. 2007 uzavřely společnosti DEBRA Invest s.r.o. jako prodávající a SXXXX s.r.o. jako kupující kupní smlouvou CODE 070205, kterou se prodávající zavázal dodat kupujícímu ochranné protichemické obleky za kupní cenu 846 476,27 Kč, včetně DPH. Podle textu smlouvy dovozcem a dodavatelem zboží pro prodávajícího byla společnost TxxxT, a.s. Smluvní strany se dále dohodly, že k zajištění závazku zaplatit kupní cenu vystaví kupující na řad prodávajícího blankosměnku vlastní bez uvedení směnečné sumy a data splatnosti, s doložkou „bez protestu“, avalovanou jednatelům kupujícího. Prodávajícímu bylo zároveň uděleno vyplňovací oprávnění, které mohl uplatnit v případě, že kupující překročí termín

splatnosti faktur vystavených prodávajícím o více než 30 dnů, pokud se smluvní strany písemným dodatkem k této smlouvě nedohodnou jinak (čl. 3 smlouvy).

27. Smlouvou o úplatném postoupení pohledávek č. 2008010 ze dne 16. 9. 2008 postoupila společnost TxxxT, a.s. společnosti FONSUS ASSETS, a.s., IČO 25698745 pohledávky v celkové nominální výši 7 267 662,14 Kč za společností DEBRA Invest s.r.o., mimo jiné i pohledávku ve výši 825 237,52 Kč ze smlouvy CODE 33 70007 AOD na dodávku ochranných oděvů, která byla účtována fakturou č. 073300256 ze dne 20. 2. 2007. Protokolem o předání směnec ze dne 24. 9. 2008 prohlásily společnosti TxxxT a.s. a FONSUS ASSETS, a.s., že společnost TxxxT, a.s. předává společnosti FONSUS ASSETS, a.s. tři blankosměnky vystavené dne 14. 12. 2006, dne 1. 2. 2007 a dne 5. 2. 2007 společností SXXXX s.r.o. a avalované Ing. V. M., jednatelem firmy SXXXX s.r.o., které byly vydány jako instrumenty zajišťující zaplacení kupních cen za dodávky zboží podle kupních smluv CODE 33 60018/AOA ze dne 14. 12. 2006, CODE 33 70006/AOC ze dne 26. 1. 2007 a CODE 33 70007 AOD ze dne 6. 2. 2007, které byly vyúčtovány fakturami společnosti TxxxT, a.s. č. 0733002600 ze dne 14. 2. 2007, č. 0733003300 ze dne 28. 3. 2007 a č. 0733002500 ze dne 20. 2. 2007 a firmě DEBRA Invest s.r.o.; směnky byly vystaveny ve prospěch firmy DEBRA Invest s.r.o. a byly rubopisem převedeny na řad společnosti TxxxT, a.s.
28. Dne 4. 3. 2009 uzavřeli společnost FONSUS ASSETS, a.s. jako prodávající a M. V. jako kupující smlouvu o úplatném převodu blankosměnky, kterou společnost FONSUS ASSETS, a.s. převedla na M. V. 3 blankosměnky vystavené společností SXXXX s.r.o. na řad společnosti DEBRA Invest s.r.o., a to směnky vystavené dne 14. 12. 2006, dne 1. 2. 2007 a dne 5. 2. 2007, všechny bez uvedení směnečné sumy a data splatnosti ve stavu ke dni převodu s tím, že společnost FONSUS ASSETS, a.s. upozornila M. V. na to, že dne 10. 10. 2008 byl na majetek společnosti SXXXX s.r.o. prohlášen konkurs. Směnky byly převedeny za celkovou kupní cenu 10 000 Kč. Smluvní strany dále prohlásily, že ke směnkám bylo ujednáno směnečné vyplňovací právo, jehož znění bylo M. V. předáno společně se směnkami.
29. Z prohlášení Ing. E.a K.a a společnosti DEBRA Invest s.r.o. ze dne 22. 1. 2014 vyplývá, že oba jmenovaní prohlásili, a že společnost DEBRA Invest s.r.o. jako prodávající uzavřela se společností SXXXX s.r.o. jako kupujícím a 3 kupní smlouvy, a to kupní smlouvu CODE 061206 ze dne 14. 12. 2006, kupní smlouvu CODE 070102 ze dne 1. 2. 2007 a kupní smlouvu CODE 070205 ze dne 5. 2. 2007 s tím, že pohledávky společnosti DEBRA Invest s.r.o. za společností SXXXX s.r.o. z těchto smluv byly zajištěny třemi vlastními blankosměnkami vystavenými vždy společností SXXXX s.r.o. na řad společnosti DEBRA Invest s.r.o., avalovanými Ing. V. M., ve dnech 14. 12. 2006, 1. 2. 2007 a 5. 2. 2007, všemi bez uvedení směnečné sumy a data splatnosti; datum vystavení směnky vždy koresponduje s datem uzavření příslušné kupní smlouvy. Uvedení dále výslovně prohlásili, že společnost SXXXX s.r.o. na žádné z těchto směnec nevyznačila doložku „bez protestu“ nebo doložku obdobného znění. V prohlášení je dále uvedeno, že společnost DEBRA Invest s.r.o. jako kupující uzavřela se společností TxxxT, a.s. 3 kupní smlouvy, a to kupní smlouvu CODE 33 6018/AOA ze dne 14. 12. 2006, kupní smlouvu CODE 33 70006/AOC ze dne 26. 1. 2007 a kupní smlouvu CODE 33 70007 AOD ze dne 6. 2. 2007, přičemž pohledávky společnosti TxxxT, a.s. za společností DEBRA Invest s.r.o. z těchto smluv byly zajištěny tak, že na společnost TxxxT, a.s. byly indosovány 3 blankosměnky vlastní vystavené ve dnech 14. 12. 2006, 1. 2. 2007 a 5. 2. 2007 společností SXXXX s.r.o. na řad společnosti DEBRA Invest s.r.o., avalované Ing. V. M., bez uvedení data splatnosti a směnečné sumy, přičemž na žádné z těchto směnec ke dni převodu směnec na společnost TxxxT, a.s. nebyly vyznačené doložky „bez protestu“ nebo doložky obdobného znění. Rubopisy ve prospěch společnosti TxxxT, a.s. nebyly datovány.
30. V prohlášení ze dne 29. 1. 2014 Ing. V. M. uvedl, že společnost SXXXX s.r.o., jejímž byl jednatelem, uzavřela jako kupující se společností DEBRA Invest s.r.o. jako prodávajícím 3

kupní smlouvy, a to kupní smlouvu CODE 061206 ze dne 14. 12. 2006, číslo CODE 070102 ze dne 1. 2. 2007 a CODE 070205 ze dne 5. 2. 2007 s tím, že ve všech třech případech dodavatelem zboží byla společnost TxxxT, a.s. Pohledávky společnosti DEBRA Invest s.r.o. za společnosti SXXXX s.r.o. z uvedených smluv byly zajištěny třemi vlastními blankosměnkami vystavenými vždy společností SXXXX s.r.o. na účet společnosti DEBRA Invest s.r.o., avalovanými Ing. V. M., bez uvedení směnečné sumy a data splatnosti vystavenými ve dnech 14. 12. 2006, 1. 2. 2007 a 5. 2. 2007, přičemž na žádné z těchto blankosměnek nebyla společností SXXXX s.r.o. vyznačena doložka „bez protestu“ nebo doložka obdobného znění.

31. Z těchto listinných důkazů vyplývá, že proběhly tři kontrakty na základě kupních smluv, k nimž byly vystaveny tři blankosměnky k zajištění závazků společnosti SXXXX s.r.o. z těchto kupních smluv. Současně provedené důkazy nepodporují možnou hypotézu existence ještě čtvrté směnky, která by nebyla vystavena ke konkrétnímu obchodnímu případu. Soud dále provedl celou řadu důkazů, o kterých bude dále pojednáno v rámci následujícího odůvodnění rozsudku, a to vždy v příslušném kontextu tak, aby bylo zřejmé, jaké skutečnosti jsou jimi prokázány, resp. které okolnosti tyto důkazy vylučují.
32. Podle čl. I § 75 ZSŠ vlastní směnka obsahuje: 1. označení, že jde o směnku, pojaté do vlastního textu listiny a vyjádřené v jazyku, ve kterém, je tato listina sepsána; 2. bezpodmínečný slib zaplatit určitou peněžitou sumu; 3. údaj splatnosti; 4. údaj místa, kde má být placeno; 5. jméno toho komu, nebo na jehož řad má být placeno; 6. datum a místo vystavení směnky; 7. podpis výstavce.
33. Podle čl. I § 10 ZSŠ platí, že nebyla-li směnka, která byla při vydání neúplná, vyplněna tak, jak bylo ujednáno, nemůže se namítat majiteli směnky, že tato ujednání nebyla dodržena, ledaže majitel nabyl směnky ve zlém víře anebo se při nabývání směnky provinil hrubou nedbalostí.
34. Podle čl. I § 11 odst. 1 ZSŠ lze každou směnku, i když nebyla vystavena na řad převést indosamentem (rubopisem). Podle čl. I § 14 odst. 1 ZSŠ se indosamentem převádějí všechna práva ze směnky.
35. Podle čl. I § 15 odst. 1 ZSŠ platí, že není-li opačně doložky, indosant odpovídá za přijetí a zaplacení směnky.
36. Podle čl. I § 16 odst. 1 věta první ZSŠ o tom, kdo má směnku v rukou platí, že je řádným majitelem, prokáže-li své právo nepřetržitou řadou indosamentů, a to i tehdy, je-li poslední z nich blankoindosamentem.
37. Podle čl. I § 17 ZSŠ platí, že kdo je žalován ze směnky, nemůže činit majiteli námitky, které se zakládají na jeho vlastních vztazích k výstavci nebo k dřívějším majitelům, ledaže majitel při nabývání směnky jednal vědomě na škodu dlužníka.
38. Podle čl. I § 48 odst. 1 ZSŠ může majitel postihem žádat: 1. směnečný peníz, pokud nebyla směnka přijata nebo zaplacená, s úroky, byly-li ujednány; 2. šestiprocentní úrok ode dne splatnosti; 3. útraty protestu a podaných zpráv, jakož i ostatní útraty; odměnu ve výši jedné třetiny procenta směnečného penízu nebo v nižší dohodnuté výši.
39. Námitka, že žalobkyně ztratila postizní práva vůči žalované v důsledku neprovedení protestu pro neplacení, není důvodná, když odvolací soud ve svém usnesení č. j. 5 Cmo 103/2015-300 dospěl k závěru, že žalobkyně sice nebyla zproštěna, co se vztahu k žalované dotýká, povinností směnku nechat protestovat pro neplacení fakultativní doložkou podle čl. I § 46 odst. 2 ZSŠ, nicméně ani tak jí stejná povinnost netíží pro úpadek výstavce směnky. Není tedy možné dojít k závěru, že směnečné nároky žalobkyně vůči žalované zanikly pomínutím zachovacích úkonů.

40. Stejně tak soud neshledal důvodnou ani námitku, že žalobkyně není majitelem směnky. Jak je z předmětné směnky patrné, jsou na jejím rubu dále vyznačeny 3 indosamenty, první nedatovaný společností DEBRA Invest s.r.o. na společnost TxxxT, a.s., druhý rovněž nedatovaný společností TxxxT, a.s. na společnost FONSUS ASSETS, a.s. a třetí společností FONSUS ASSETS, a.s. ze dne 4. 3. 2009 na M. V. s tím, že ani jeden z indosamentů neobsahuje doložku „bez postihu“ či doložku obdobného významu. Na připojeném přívěsku jsou pak vyznačeny 3 rubopisy, první ze dne 8. 6. 2009 vyznačený M. V. na řad T. S., bez doložky „bez postihu“ či doložky obdobného významu, druhý ze dne 14. 9. 2009 vyznačený T. S. na K.a H. s doložkou „sine obligo“ a třetí ze dne 1. 11. 2013 vyznačený K. H. na žalobce, rovněž s doložkou „sine obligo“. Jak již bylo uvedeno výše, platí, že podle čl. I § 16 odst. 1 ZSŠ je žalobkyně řádnou majitelkou směnky, neboť jí svědčí souvislá řada rubopisů, a je tak ve sporu aktivně legitimována. To platí i v případě, že podpisy M. V. a T. S. nejsou jejich pravými podpisy (viz usnesení VS v Praze č. j. 5 Cmo 36/2018-914, odst. 40).
41. Při řešení kauzálních námitek lze úvodem připomenout, že zdejší soud je povinen při svých úvahách respektovat závazný právní názor svého odvolacího soudu (jak plyne ve smyslu § 226 o.s.ř. z předchozího kasačního usnesení Vrchního soudu v Praze). Z něho lze seznat, že při indosaci sporné směnky ze společnosti TXXXT, a.s. na společnost FONSUS ASSETS, a.s. mohla být dohoda o vyplnění směnky modifikována pouze v případě, že by se tak stalo po dohodě s výstavcem směnky - SXXXX s.r.o., vedle původního vyplňovacího práva mohlo být sjednáno s účinky pro smluvní strany a pozdější nabyvatele směnky nové či další právo na vyplnění blanko směnky (a to i vedle práva původního), blankosměnka nemůže být jejím nabyvatelem vyplněna libovolně (v rozporu s vyplňovacím právem), ale zájemce by měl mít osvědčeno, jak má být doplněna, když je zcela nerozhodné, zda se mohl nebo nemohl dozvědět o tom, jak je vyplňovací právo ujednáno. Odvolací soud také uvedl, že nelze přehlédnout, že sporná směnka byla původně vystavena mezi společností SXXXX s.r.o. jako výstavcem a společností DEBRA Invest s.r.o. jako remitentem i s rukojemstvím Ing. V.M., v čemž se shoduje s popisem směnky, jak je tento uveden v kupní smlouvě CODE 33 70007 A0D ze dne 6. 2. 2007; pokud žalovaný tvrdí, že mezi uvedenými společnostmi byly pořízeny jen tři blankosměnky s těmito účastníky postupně vydávané, potom bylo-li by toto tvrzení pravdivé, musela by nutně být sporná směnka jednou z nich, a dále rovněž tvrdí, že mezi uvedenými společnostmi proběhly za účasti společnosti TXXXT, a.s. pouze čtyři obchody, z nichž jeden je vypořádán, a je k němu tvrzena směnka zcela odlišná od zbývajících tří. Potvrdí-li (následně provedené) dokazování, že mezi shora uvedenými společnostmi za účasti Ing. M.e více směnek, než uvádí žalovaný, pořízeno nebylo, a že mezi stejnými osobami více obchodů za účasti společnosti TXXXT, a.s. se neuskutečnilo, nebude moci být o identitě směnky pochybností bez ohledu na konstatované rozdíly v popisu směnky, tedy nebylo by pak možné vycházet z nějaké, slovy vrchního soudu „hypotetické směnky „X“; pokud však doplněné dokazování nevyloučí možnost dalších obchodů na stejném půdoryse a vystavení více směnek, nepůjde již jen o směnku hypotetickou, zatím bez důkazu tvrzenou jen žalující stranou, nýbrž o reálnou možnost dalších směnek a pak může dosavadní závěr Městského soudu v Praze (v posléze zrušeném vyhovujícím rozsudku) obstát.
42. Vrchní soud akcentoval, že „nelze pominout ani indosaci sporné směnky na společnost FONSUS ASSETS, a.s., kdy samo prohlášení o převzetí indosovaných směnek pro vágnost obsahu zcela jistě nemůže učinit identitu sporné směnky jistou, avšak podpůrně jej nelze nevzít v úvahu, a to nejen proto, jak z toho zjištění vychází Městský soud v Praze, že jedna ze směnek je v prohlášení přiřazována ke kupní smlouvě CODE 33 70007 AOD ze dne 6. 2. 2007, nýbrž proto, že mezi přejímanými směnkami je nepochybně i směnka sporná, ale zejména proto, že je tvrzena žalovaným paralelní cese pohledávek společnosti DEBRA Invest s. r. o. z kupní smlouvy CODE 070205 ze dne 5. 2. 2007 a pohledávek společnosti TXXXT, a.s. z kupní smlouvy CODE 33 70007 AOD ze dne 6. 2. 2007. Podle odvolacího soudu nedává smysl, aby

společnost FONSUS ASSETS, a.s. na sebe nechala cedovat pohledávky, které mají být zajištěny směnkami, ale nikoliv indosovat tyto směnky, a naopak přebírala směnky, ke kterým by žádná smlouva nebyla; Bude-li doplnění dokazování možno spornou směnku ztotožnit se smenkou, která zajišťovala závazky z Kupní smlouvy CODE 070205 ze dne 5. 2. 2007, resp. kupní smlouvy CODE 33 70007 A0D ze dne 6. 2. 2007, pak by se „jednalo na straně žalovaného o důvodnou námitku neoprávněného nevyplnění blankosměnky a jejího zneužití“. Nejistota o tom, kdo vyplnil spornou směnku „jde samozřejmě k tíži žalobce, jenž je zatížen povinností přinést potřebná tvrzení a prokázat je“; zjištění že to (pravděpodobně) nebyl pan F. B., je v tomto směru bezvýznamné, když toto zjištění nijak nevylučuje obecně představitelnou možnost, že to mohla učinit jiná osoba spjatá se společností žalobce anebo i osoba třetí. Přesto bude možné žalovanému s úspěchem namítat výše zmíněné okolnosti, včetně námitky nesprávného vyplnění předmětné směnky; Na věc nelze aplikovat ustanovení čl. I. § 10 ZSŠ, nýbrž (správně) ustanovením čl. I. § 17 ZSŠ; to pak v žádném případě nevylučuje možnost, aby i v režimu posledně uvedeného ustanovení nebyla vznášena námitka, že se jedná původně o blankosměnku a že ta byla některým z předcházejících vlastníků listiny vyplněna v rozporu s tím, co o způsobu vyplnění bylo ujednáno.

43. Vrchní soud také považoval za marnou snahu žalobce, když se pokoušel převod takových smenek, jakou je třeba směnka sporná, prezentovat za běžné obchody, když výše směnečné sumy toto vylučuje, přičemž takové směnky jsou vzácné a ještě mnohem vzácnější jsou jakékoliv obchody s nimi. Je nemožné, aby se nabyvatel takové směnky, jak mu to jen okolnosti dovolují, neseznámil s historií směnky, když už jen proto je namístež zajímat se i o to, zda nejde o směnku původně při vydání neúplnou, v opačném případě se jedná o spekulaci kalkulující právě s efekty originálního nabytí směnky indosací a s důsledky, jež plynou pro dlužníky z ustanovení čl. I. § 17 ZSŠ; jen stěží se může jednat o korektní nabývání směnky. Odvolací soud současně považoval za velmi významnou okolnost, „jak se taková směnka, vydaná v České republice mezi tuzemskými subjekty a mezi tuzemskými subjekty také dosud obíhající ocitla z ničeho nic v rukou občana Černé Hory, když tato skutečnost je pro korektního nabyvatele signál více než významný, přímo varující, přičemž stojí-li za tímto nabyvatelem osoba s příslušností k České republice, tedy pan F. B., platí to tím spíše“. Předchozí závěr zdejšího soudu, že „žalobce se provinil hrubou nedbalostí“, považoval odvolací soud za správný, když nejde jen nedbalost, nýbrž o vědomé jednání ke škodě dlužníka. V souvislosti s posuzováním subjektivním přístupem žalobce k nabytí předmětné směnky je nutno se vypořádat s tvrzeními žalovaného a jím navrženým dokazováním o vztazích mezi T. S., K. H. a žalobcem, případně panem F. B.; platí přitom, že, bude-li prokázáno, že podpis pana M. V. na směnce je falzem, že falzem je i podpis T. S., že i kdyby posledně uvedený podpis falzem nebyl, ale bylo prokázáno, že existují mezi T. S.ou, K. H. a žalobcem, případně panem F. B. žalovaným tvrzené vztahy, je tím prokázáno, že žalobce o pochybném původu směnky musel vědět. Pro žalobce příznivý výsledek sporu by bylo možno očekávat, kdyby bylo prokázáno, že mezi žalovaným a společností FONSUS ASSETS, a.s. byla uzavřena další dohoda o funkci předmětné směnky a v návaznosti na to nová dohoda o jejím vyplnění Povinnost tvrzení a důkazní o nové funkci směnky (tedy nově uděleném vyplňovacím právu nebo změnou již existujícího vyplňovacího práva) zatěžuje podle odvolacího soudu žalobce a nikoliv žalovaného.
44. Zdejší soud se proto nejprve zabýval tím, co bylo kauzou směnky a zda při indosaci směnky ze strany žalovaného byla či nebyla uzavřena nová či další dohody o vyplňovacím právu. Po provedeném dokazování, kdy podle pokynů odvolacího soudu zejména opětovně vyslechl navržené svědky, přisvědčil obraně žalované, a naopak nemá za prokázanou skutkovou verzi, s níž do řízení (ovšem až po předchozí kasaci vyhovujícího rozsudku tohoto soudu) přišla žalobkyně.

45. Žalovaná směnka byla jako zajišťovací (kauční) blankosměnka vystavena dne 5. 2. 2007 společností SXXXX s.r.o. na řad společnosti DEBRA Invest s.r.o. k zajištění závazku výstavce z kupní smlouvy CODE 070205 z téhož dne. Předmětem koupě byla dodávka zboží - 24 kusů ochranných protichemických oděvů za celkovou kupní cenu ve výši 846.476,27 Kč. V blankosměnce chyběl údaj o směnečné sumě a o datu splatnosti, byla avalována Ing. M., jednatelem výstavce. Svědci M. a K. (ani jiní slyšení svědci) nepotvrdili, že by byla v souvislosti s daným obchodním případem, natož téhož dne vystavena stejná směnka. DEBRA Invest, s.r.o. tuto blankosměnku indosovala na žalovanou TXXXXT, a.s. Při této indosaci se zajišťoval závazek společnosti DEBRA Invest s.r.o. vůči společnosti TXXXXT, a.s. z Kupní smlouvy CODE 33 70007 AOD ze dne 6. 2. 2007. U posledně zmíněné kupní smlouvy CODE 33 70007 AOD, kterou uzavřely DEBRA Invest s.r.o. se žalovanou TXXXXT, a.s. byla jejím předmětem dodávka totožného zboží – opět 24 kusů ochranných protichemických oděvů OPC téhož výrobce (jako v kupní smlouvě CODE 070205 ze dne 5. 2. 2007), odlišná byla jen sjednaná cena - 824.491,96 Kč. Uvedená skutečnost (jež mezi stranami nebyla ani nijak sporná) se podává opět ze svědeckých výpovědí (sv. L., T., M., K. nebo M.). Současně došlo k indosaci dalších 2 obdobných blankosměnek ze dne 14. 12. 2006 a 1. 2. 2007 na řad společnosti TXXXXT, a.s., které byly později žalovaným indosovány na FONSUS ASSETS, a.s. Čtvrtý související obchodní případ měl být vypořádán. Dvě stále ještě blankosměnky mají v držení policejní orgány v rámci trestního řízení vedeného proti F. B., třetí směnka vydaná na půdoryse zmiňovaných obchodních případů je směnkou spornou. Hospodářským (a potud logickým) důvodem indosace směnky ze žalovaného na FONSUS ASSETS, a.s. byla paralelně realizovaná cesse zajišťované pohledávky z kupní smlouvy (postupní smlouva 2008 010 ze dne 16. 9. 2008). Soud po provedeném dokazování sdílí kategorický závěr žalované, že další obdobné směnky (nota bene emitované týmiž účastníky téhož dne) nebylo. Soud současně doplňuje, že neměl žádných pochybností o správnosti, úplnosti a věrohodnosti svědků L. a T., stejně jako v případě svědka Z., který sice měl být následně pravomocně odsouzen za rozsáhlou majetkovou trestnou činnost namířenou vůči žalovanému, nicméně jeho výpověď před soudem byla doprovázena přirozenou spontaneitou a jím uváděné okolnosti logicky „zapadají“ do ostatních najevo vyšlých skutkových okolností projednávané věci. Pokud je svědek Z. dlužníkem žalovaného, spíše by se dalo očekávat, že bude vypovídat v jeho neprospěch. Fakt, že odmítl zprostit povinnosti mlčenlivosti advokáta JUDr. Hráška, mu nelze přičítat k tíži, neboť šlo o jeho právo a nikoliv povinnost. Jde-li o výpověď obou dále uváděných svědků, je třeba vzít na zřetel, že vypovídali o okolnostem sahajících mnoho let nazpět, a jsou-li jejich výpovědi hodnoceny komplexně, nelze z nich dovodit, že by potvrdili existenci jakési další „hypotetické směnky X“. Pro věc již není (až tak) podstatné, že k indosaci směnky ze žalovaného na další osobu došlo až v době, kdy byl výstavce směnky SXXXX s.r.o. v insolvenční, což samozřejmě mohlo být z hospodářského hlediska významnou pohnutkou pro postoupení zajišťované pohledávky i jí zajišťující blankosměnky.
46. FONSUS ASSETS, a.s. dále blankoindosoval směnku na řad Ing. M. V., a to dne 4. 3. 2009, když (hospodářský) důvod této indosace nevyšel v řízení před soudem najevo. Z výsledků znaleckého zkoumání a z průběhu trestního řízení vedeného před Městským soudem v Praze pod sp. zn. 4 T 4/2019 je zřejmé, že znalecký závěr znaleckého posudku z oboru písmoznalectví, odvětví zkoumání ručního písma ze dne 28. 2. 2017, č. j. KUP-11256-1/ČJ-2016-2301G, zpracovaného Kriministickým ústavem Policie ČR, byl (z důvodů neúplných podkladů a charakteristiky podpisů Ing. V.) jen v rovině určité pravděpodobnosti, nicméně soud má v tomto řízení za to, že není až tak rozhodné z hlediska opodstatněnosti námitek žalovaného proti směnečnému platebnímu rozkazu, zda je podpis Ing. V. u indosamentu pravý či jde o padělek. Okolnost, zda byl T. S., který dne 1. 5. 2014 zemřel, majetný či – spíše – nikoliv (jak tvrdí žalovaný s odkazy na průběh trestního řízení i na požadavek směřovaný vůči F. B., aby přispěl na jeho slušný pohřeb), by sice mohla do určité míry ještě více znevěrohodnit verzi žalobkyně, nicméně pro indosaci směnky není až tak rozhodné, zda k ní došlo za úplatu

- či bezúplatně. T. S. měl dále (blanko)směnku indosovat 14. 9. 2009 na řad K.a H.; o obou vyšlo ve výše zmiňovaném trestním řízení najevo, že jsou si osobami blízkými – dcera S. M. S. měla být partnerkou K.a H. a matkou jejich společného dítěte. Právě zmiňované okolnosti nasvědčují tomu, že důvody indosace mezi zmiňovanými osobami nebyly hospodářské, ale spíše směřovaly k znepréhlednění reálných vztahů mezi jednajícím osobami a měly žalobci prostřednictvím tzv. abstrakčního účinku indosamentů učiněných před splatností směnky přivodit procesně příznivější postavení v daném sporu. Lze však připomenout závazný právní názor odvolacího soudu, že s ohledem na jím uváděné okolnosti případu by ani případná neznalost těchto okolností neměla mít vliv na závěr, že žalobkyně jednala ke škodě žalované, jestliže si okolnosti vzniku směnečného vztahu (a jeho případných modifikací) sama aktivně před nabytím (blanko)směnky neproověřila.
47. Dále mělo dojít k indosaci (blanko)směnky z K.a H. na žalobkyni, když daná společnost je (byla) podle žalované ovládána F. B., jenž převedl v průběhu sporu svůj podíl v ní v průběhu roku 2022 na paní M. S. (o ní viz již výše). Podle soudu není v tomto sporu podstatné, zda se tak stalo v důsledku vedení trestního řízení vůči F. B. či z jiných (neznámých) důvodů, faktem je, že F. B. má z logiky věci evidentně zájem na pro žalobkyni příznivém výsledku sporu (což je podstatné především pro účely hodnocení věrohodnosti jeho výpovědi), a je zřejmé, že uvedení indosanti s bydlištěm /sídlem/ mimo Českou republiku byly osobami těsně spjatými s F. B., což – ve spojení s okolnostmi zmiňovanými v kasačním usnesení odvolacího soudu – podstatnou měrou potvrzuje zásadní pochybnosti žalované o pravém smyslu opakované indosace směnky. Tato skutečnost současně znevěrohodňuje tvrzení žalobkyně o tom, že blankosměnka měla zajišťovat údajné mimosměnečné závazky související s privatizací žalovaného nebo týkající se vzájemných vztahů Ing. P. a Ing. W..
48. Z notářského zápisu NZ 635/2018, N 566/2018 sepsaného dne 12. 12. 2018 JUDr. Martinou Herzánovou, notářkou v Praze, a obsahujícího prohlášení R.a Z.a z jeho svědeckých výpovědí v tomto (a trestním) řízení vyšlo najevo, že ještě v druhé polovině roku 2012 se pana R.a Z.a dotázal jeho právní zástupce JUDr. P. Hrášek, advokát, zda má v držení originály blankosměnek s tím, že je nelze z důvodu prohlášení konkursu na majetek společnosti SXXXX s.r.o. použít, ale i přesto, že by se mu tyto blankosměnky hodily pro nějakou transakci. JUDr. Hrášek na přelomu let 2012 a 2013 svědka Z.a požádal o schůzku, na níž (na jaře 2013) svědek předal JUDr. Hráškovi originály blankosměnek a dalších dokladů (kupních a postupních smluv), došlo k podpisu smlouvy o úplatném převodu blankosměnky mezi společnostmi FONSUS ASSETS, a.s. a Ing. M. V., která již obsahovala vyplněné datum podpisu (zpětně vyznačené ke dni) 4. března 2009 a obsahovala „předpřipojený“ podpis Ing. M. V.; pan R. Z. oba výtisky uvedené smlouvy za společnost FONSUS ASSETS, a.s. podepsal a podle pokynů JUDr. Pavla Hráška (a jeho přítomného, tehdy neznámého kolegy) na všechny tři blankosměnky vlastnoručně vyplnil indosamenty, přičemž všechny tři originály takto indosovaných blankosměnek a oba originály podepsaných smluv zůstaly v kanceláři u JUDr. Pavla Hráška a pan R. Z. si odnesl prosté kopie indosovaných blankosměnek a dalších listin; svědek Z. rovněž uvedl, že žádná z blankosměnek neobsahovala doložku BEZ PROTESTU. Jako protislužba za předání směnky a podpis smlouvy bylo svědku R.u Z. JUDr. P. Hráškem přislíbeno bezplatné zastupování v jeho sporech proti Ing. V.u M.. Na přelomu let 2013 a 2014 byl svědek Z. poprvé (prostřednictvím Ing. M.e) informován o vedení sporu o 900 000 000 Kč, z kopie směnky, která byla k dopisu přiložena svědek zjistil, že se jedná o jednu ze tří výše uvedených blankosměnek, vyplněnou (nově) na částku 900 000 000 Kč. Až při vyšetřování věci policejními orgány svědek podle policií předložených fotografií identifik. „kolegu“ JUDr. Hráška – touto osobou byl F. B.. Zbylé dva originály blankosměnek vydal svědek Z. policii. Obě (zbylé) blankosměnky byly rovněž opatřeny indosamentem společnosti FONSUS ASSETS, a.s. na řad Ing. M. V. ze dne 4. 3. 2009, což také nepřímou nasvědčuje pravdivosti prohlášení svědka Z., jak je učinil prostřednictvím notářského zápisu. Nevyšlo také

najevo, že by ve vztahu mezi žalovaným DEBRA Invest s.r.o. a SXXXX s.r.o. existovaly jiné, než žalovaným zmiňované obchodní vazby. Konkrétně šlo podle výsledků dokazování o následující smluvní vztahy: kupní smlouva CODE 33 60019/AOB ze dne 12. 12. 2006, kupní smlouva CODE 33 60018/A0A ze dne 14. 12. 2006, kupní smlouva CODE 33 70006/A0C ze dne 26. 1. 2006 a kupní smlouva CODE 33 70007 A0D ze dne 6. 2. 2007, když v sepetí s těmito obchodními případy byly vystaveny prokazatelně jen tři blankosměnky na řad společnosti DEBRA Invest s.r.o., bez uvedení data splatnosti a výše směnečné sumy, rukojemský závazek pak převzal Ing. V. M., a jedna směnka na částku 774 646,77 Kč, splatná dne 30. 4. 2007, opět avalovaná Ing. V. M.. Tomu nasvědčuje i obsah listin označených jako Interní sdělení č. 33/185/06 ze dne 14. 12. 2006, Interní sdělení č. 33/038/07 ze dne 1. 2. 2007, a Interní sdělení č. 33/048/07 ze dne 12. 2. 2007. Podle soudu tu není dán ani zásadní rozpor mezi směnkou spornou a tím, jak byla (ještě v podobě blankosměnky) popsána v kupní smlouvě CODE 070205 ze dne 5. 2. 2007, resp. CODE 33 70007 A0D ze dne 6. 2. 2007. Nepřesnost v popisu blankosměnky nevede k závěru o existenci jiné blankosměnky, když lze odkázat na kopie, jež byly vyhotoveny v době před uplatněním směnky, a to jak žalovaným, který rovněž kopii směnky získal prostřednictvím emailu ze dne 9. 10. 2008 od pana R. Z., tak za zásadní (z hlediska validity původce) považuje soud kopii, která byla získána prostřednictvím Ministerstva financí od společností Erste Corporate Finance, a.s. Uvedená zjištění jsou dále podporována znaleckým posudkem znalce RNDr. Musila z oboru kriminalistika – odvětví technické zkoumání písemností, ze dne 26. 3. 2018. Ten učinil závěr, že všechny policejním orgánem poskytnuté kopie blankosměnky vystavené dne 5. 2. 2007 společností SXXXX s.r.o. na řad společnosti DEBRA Invest s.r.o., bez uvedení data splatnosti a výše směnečné sumy, kde jako směnečný rukojmí vystupoval Ing. V. M. jsou totožné, a originál neúplně směnečné listiny, z níž byly tyto kopie pořízeny, byl následně použit k vyhotovení žalované (nyní sporné) směnky. Obdobné odborné závěry činí i soudní znalec Ing. David Herman ve svém posudku posudek č. 133/1/ZP-2018 ze dne 9. 4. 2018, kde uzavírá, že komparačním porovnáním předloženého sporného materiálu nebyly nalezeny žádné skutečnosti, které by nasvědčovaly tomu, že dodané fotokopie nevznikly z originálu blankosměnky v určitých časových rozestupech na základě psaného textu vyskytujícího se na rubové straně blankosměnky. Fotokopie blankosměnek s datem 5. 2. 2007 vykazují shodné znaky s originálem směnky (jak jsou v posudku dále podrobně popsány). Doplnit dále možno, že pro identitu sporné směnky s předloženými kopiemi blankosměnky nepochybně svědčí i jinak titěrná a právně nepodstatná chyba v indosamentu DEBRA Invest s.r.o. na řad žalované, kde je vadně označeno sídlo žalované jako „V.ské náměstí 841/1“; kdyby se jednalo vskutku o jinou směnku (viz další směnky s danými obchodními případy související, které onou chybou zatíženy nejsou), nebylo by lze onu chybu i na ní očekávat.

49. Pochybnosti žalobkyně o tom, že sporná směnka s danými případy nesouvisí (a jedná se tak, slovy odvolacího soudu o „hypotetickou směnku X“) tím byly v očích soudu kategoricky rozptýleny. Ostatně žalobkyně jednou tvrdí, že jde o směnku s danými případy nesouvisející, jindy pak namítá, že v souvislosti s její indosací z osoby žalované na další nabyvatele došlo k udělení nového vyplňovacího práva, stejně tak je verze žalobkyně zpochybňována tím, že nabízí rozličné důvody, proč mělo být uděleno nové vyplňovací právo (jednou šlo o jakési zajištění provize za lobbing pro bankovní ústav, jindy o vypořádání údajných nároků mezi Ing. P. a Ing. W.).
50. Zbývá proto zodpovědět otázku, zda žalobkyně (jíž tížilo důkazní břemeno, srov. *expressis verbis* závazný právní názor odvolacího soudu, srov. § 226 o.s.ř.) prokázala existenci tvrzené nově uzavřené dohody o vyplňovacím právu při indosaci směnky bez doložky *sine obligo* ze žalované na řad FONSUS ASSETS, a.s. Odvolací soud zdůraznil, že mohla být (při emisi blankosměnky) uzavřená dohoda o jejím vyplnění změněna (modifikována) pouze v případě, že by se tak stalo po dohodě s výstavcem - SXXXX s.r.o. Odvolací soud ale připouští i uzavření

nové (separátní) dohody o vyplňovacím právu mezi žalovanou a FONSUS ASSETS, a.s., která mohla působit vedle dohody původní. Soud vzal v úvahu, že jednatel SXXXX s.r.o. Ing. M. ve své svědecké výpovědi existenci takové dohody popřel. Zatímco při emisi blankosměnky lze existenci alespoň konkludentní dohody o vyplňovacím právu předpokládat, neplatí z logiky věci uvedená pravidla při následné indosaci směnky. Je-li směnka rubopisována, její nabyvatel v zásadě odvíjí svá práva a povinnosti od toho, jak byla vymezena při emisi směnky jejím výstavcem a majitelem, popř. akceptantem.

51. V rozsudku sp. zn. 29 Odo 483/2002, jakož i v usneseních sp. zn. 29 Odo 1261/2004 a sp. zn. 29 Odo 721/2006, Nejvyšší soud uvedl, že pro ujednání o doplnění blankosměnky zákon nepředepisuje žádné formální náležitosti a nestanoví ani, které náležitosti směnky mohou být později doplněny, nebo které naopak doplněny být nemohou, a jednak dovedl, že blankosměnka se stává směnkou až po doplnění chybějících náležitostí, přičemž účinky přeměny blankosměnky ve směnku řádně vyplněnou nastávají ex tunc. Vyplňovací právo (jehož podstata tkívá v oprávnění /majitele směnky/ doplnit /podle dohody mezi výstavcem a remitentem/ do blankosměnky chybějící náležitosti, a dovršit tak přeměnu pouhého zárodku směnky na směnku úplnou) vzniká dohodou (smlouvou), uzavřenou mezi osobou podepsanou na blankosměnce a osobou, které byla blankosměnka vydána (tj. majitelem směnky). Tímto ujednáním je vymezen obsah vyplňovacího práva (tj. určeno, kdy a jakým způsobem může jeho nositel chybějící údaje do blankosměnky doplnit). Dohoda nemusí mít písemnou formu (postačí, je-li uzavřena ústně, případně jen konkludentně) a její obsah může být zachycen i jen v jednostranném prohlášení, které pak slouží jako doklad o udělení vyplňovacího práva a jeho rozsahu. Při převodu (nebo přechodu) blankosměnky na jinou osobu právo vyplnit blankosměnku přechází na nabyvatele listiny, přičemž obsah vyplňovacího práva se bez dalšího (tj. pouze v důsledku převodu či přechodu blankosměnky na jinou osobu) změnit nemůže. I po převodu (nebo přechodu) blankosměnky na jinou osobu je tak pro vyplnění chybějících údajů nadále určující pouze obsah uzavřené dohody o vyplnění (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. 4. 2009, sp. zn. 29 Cdo 2605/2007, uveřejněný pod č. 19/2010 Sb. rozh.).
52. V soudní praxi také nevytvářejí žádné pochybnosti o tom, že podepíše-li výstavce (vlastní) blankosměnku (a blankosměnka je předána remitentovi), zásadně má směnečný dlužník uzavřenu s remitentem smlouvu o podmínkách a způsobu vyplnění blankosměnky. V případě, že blankosměnka byla vystavena jako prostředek zajištění jiné (kauzální) pohledávky, musí být již k datu jejího vystavení výstavci (nebo rukojmímu) zcela jasné (a to právě ve vazbě na charakter a výši zajištěné pohledávky) podmínky pro vyplnění údajů výše směnečné sumy a data splatnosti. Rozdíl mezi zajišťovací směnkou a zajišťovací blankosměnkou (z hlediska volby prostředku zajištění) je tak odvislý zpravidla jen od skutečnosti, zda výše kauzální pohledávky je daná a neměnná nebo zda je závislá na dalších okolnostech (např. důsledky spojené s prodloužením dlužníka s placením kauzální pohledávky – vznik nároku na úroky z prodlení, popř. na smluvní pokutu).
53. Mezi indosantem a indosatářem zpravidla nevznikají při rubopisu a předání směnky žádné nové mimosměnečné kauzální vztahy – vyjma vypořádání samotného převodu – byť (z důvodů uvedených odvolacím soudem) jejich existenci nelze a priori vyloučit. Půjde však o případy zcela výjimečné (s nimiž není soudní praxe ve své činnosti prakticky vůbec konfrontována), pročez nejen proto je na tom, kdo se dovolává práv ze směnky, aby své tvrzení o písemném, ústním nebo alespoň konkludentním vyplňovacím právu uděleném až při indosaci směnky tvrdil a prokazoval.
54. V rozsudku ze dne 24. 2. 2005, sp. zn. 29 Odo 740/2004, Nejvyšší soud ohledně konkludentních úkonů dovedl, že úkony kontrahentů vyjadřující jejich vůli uzavřít smlouvu musí být dostatečně určité a srozumitelné, aby z nich bylo seznatelné, jaký návrh na uzavření

smlouvy se nabízí, a zda je zde vůle tento návrh akceptovat. Konkludentní právní úkon (projev vůle učiněný jinak než výslovně) je takový projev, který nemá znaky výslovného projevu, ale vyjadřuje vůli jednatelů takovým způsobem, že se zřetelem ke všem okolnostem případu nezanechává pochybnosti o tom, že jde o projev vůle jednatelů, a jaký je obsah jeho vůle (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 11. 2017, sp. zn. 26 Cdo 936/2017). Každý projev vůle (výslovný nebo konkludentní) se vykládá podle úmyslu (záměru) jednatelů, jestliže druhá strana takový úmysl (záměr) poznala nebo o něm musela vědět (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 4. 2017, sp. zn. 21 Cdo 5281/2016).

55. Žalobkyně však, v intencích právního názoru odvolacího soudu obsaženého v jeho kasačním usnesení a po podrobném poučení podle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. svá tvrzení o uzavření nového vyplňovacího práva mezi žalovaným a FONSSUS ASSETS, a.s. neprokázala, soud má naopak za prokázáno, že žádná taková dohoda uzavřena nebyla. K tomu ho vede nejen to, že s touto zcela novou obranou žalobkyně (proti námitkám žalované směřovaným vůči směnečnému platebnímu rozkazu) přichází tato až po posledním rozhodnutí odvolacího soudu, a že nedává smysl, aby se při totožném nakládání se všemi třemi blankosměnkami vztahujícími se k totožným kauzám, sporná směnka indosovala na Ing. V. a dále na osoby s cizí státní příslušností, mající ovšem blízko k F. B..
56. Žalobkyně tvrdila, že (blanko)směnka měla mít své účinky pro případ, že by skupina okolo Ing. P. nebyla úspěšná při zamýšlené privatizaci žalované (směnka měla, slovy žalované, působit jako „trojský kůň“). Nebylo nijak vyvráceno tvrzení žalované, že daný směnečný závazek nebyl v účetnictví žalované evidován ani na rozvahovém, ani na podrozvahovém účtu (což by bylo lze předpokládat, kdyby směnka měla sloužit k právě zamýšlenému účelu), nadto nedává rozumný smysl, proč by za takové z hlediska žalované velmi sofistikované situace – žalovaná (skupina okolo Ing. P.) dopustila, aby se (blanko)směnka s předpokládaným doplněním směnečného penízu na částku 900 000 000 Kč dostala do rukou osob, nad jejichž činností zájemce o (případnou neúspěšnou) privatizaci nevykonával dohled. Rozumný smysl rovněž nedává, že byla směnka užita za situace, kdy právě skupina okolo Ing. P. byla nakonec s privatizačním projektem úspěšná. V žádném z provedených důkazů pak nemá teorie o trojském koni nejmenší opory.
57. Druhá verze žalobkyně, jež měla ospravedlnit úvahu o konkludentním uzavření dohody o novém vyplňovacím právu při indosaci směnky žalovanou, tkvěla v tvrzení, že směnečný závazek měl být určen jako garance na odměnu za lobbistické, zprostředkovatelské a konzultační činnosti ve prospěch finanční skupiny (banky) J&T, či bývalého předsedy vlády Ing. Mirka Topolánka, popř. pro lobbistu M. D.. Ta měla být uhrazena např. slevou ve výši 900 000 000 Kč při prodeji paláce Koruna, jež byl součástí privatizovaného majetku.
58. Žalovaná se podle žalobkyně měla dohodnout s FONSSUS ASSETS, a.s. v návaznosti na údajnou předchozí ústní dohodu mezi žalovanou a společností J&T Banka o pomoci při privatizaci společnosti TXXXT, a.s., kdy žalovaná a společnost J&T Banka se měly dohodnout na podmínkách pomoci při privatizaci a měly též dohodnout „sankční nástroj“ pro případ, že žalovaná nesplní své povinnosti z této ústní dohody, kdy společnost TXXXT, a.s. uzavřela ústní směnečnou smlouvu, jejímž předmětem bylo „sjednání vstupu žalovaného do směnečného závazku, převodu směnky na depozitní místo (do vlastnictví k tomu určené osoby) a práva uplatnit směnku v případě porušení smluvní povinnosti, tedy inkorporace sjednané sankce do cenného papíru – směnky a sjednání podmínek po uplatnění směnečného nároku vůči žalované (TEXu)“.
59. Jinými slovy řečeno, pro případ neúspěchu žalované při privatizaci mohla kauzu žalované směnky představovat snaha odradit V. privatizace od koupě majoritního balíku akcií společnosti TXXXT, a.s. Pro případ úspěchu naopak mohla kauzu žalované směnky představovat slíbená odměna lobbistickým skupinám okolo J&T Banky a obou zmiňovaných

pánů. I zde platí, že ze žádného z provedených důkazů takové skutečnost nevyplývaly. Žalovaná by za popsané situace nepochybně neindosovala směnku na osoby, nad nimiž neměla dohled a o nichž ani nevyšlo najevo, že by byly spojeny s finanční skupinou (bankou) J&T či výše uvedenými pány Topolánkem a D.. Žalobkyně nadto spekuluje o tom, že údajné konkludentní vyplňovací prohlášení mělo být spojeno buď se snahou o „tunelování“ žalované, bude-li privatizace neúspěšná nebo s „provizí“ pro lobbisty, kteří by směřovali svou činnost k účelovému snížení či podhodnocení majetku privatizované společnosti, a to na úkor státu. Tak či onak by takové vyplňovací prohlášení akceptované nabyvatelem směnky představovalo jednání, které by mohlo mít znaky některého z trestných činů (např. podvodu, porušování povinností při správě cizího majetku, atd.) či návodu, popř. pomoci k němu a zajištění takového „závazku“ (blanko)směnkou, resp. jeho vymáhání by představovalo právní jednání, které nepoživá právní ochrany (viz též úvahy odvolacího soudu o tom, že žalobkyně si měla s ohledem na okolnosti nabytí blankosměnky, okolnosti jejího vzniku a s tím související skutečnosti náležitě ověřit). Žalobkyně by při uplatnění směnky na základě výše uvedených a jí známých důvodů jednala buď v plné součinnosti s osobami, které měly ze směnky jí popsaným způsobem profitovat a pokud jí tyto důvody nebyly známy, je nelogické, že by se jí osoby, které se podle jí předestírané verze měly na shora označeném zlovolném jednání podílet, se svým jednáním podrobněji svěřovaly. Městský soud dodává, že i kdyby žalobkyně teoreticky prokázala, že při privatizaci žalované došlo k nepravostem jí podrobně popisovaným, neplynulo by z toho bez dalšího, že případné snížení prodejní ceny žalovaného při jeho privatizaci mělo být ve vztahu k třetím osobám (tím méně pozdějším tvrzeným majitelům směnky) zohledněno právě ve sporné směnce. Není totiž účelem tohoto směnečného řízení provádět kontrolu správnosti privatizace žalované, ani zjišťovat, jaká byla v rozhodné době jeho hodnota, tím méně je třeba prověřovat, zda bylo v ekonomických silách žalované uhradit směnečnou sumu 900 000 000 Kč. Proto pro věc nebyl rozhodující ani obsah znaleckého posudku vypracovaného znaleckým ústavem INFO 7 – znalecká organizace, s.r.o. dne 23. 3. 2006, podle něhož tržní hodnota vlastního kapitálu společnosti TXXXT, a.s. činil /ovšem cca 3 roky před privatizací - pozn. soudu/ částku ve výši 2 450 000 000 Kč.

60. Obdobně lze uvést k žalobkyní odkazované nahrávce rozhovoru F. B. s Ing. D.P., jež měla být (dle tvrzení žalobkyně, který si uvedeného důkazu velmi cení) pořízena na podzim roku 2010, že z ní /jejího přepisu/ žádná konkrétní skutečnost neplyne. To, že žalovaná jednala s příslušnou bankou o možnosti prodeje paláce Koruna žalovaná připouští (a vysvětluje, proč tak činila), nicméně důrazně popírá, že by za tím účelem uzavírala s bankou či jinými osobami jakékoliv smlouvy či jim nabízela jakékoliv provize. Z přepisu hovoru plyne spíš to, že F. B. hodlal činit právní kroky, jimiž chtěl žalované ztrpčít nakládání s nemovitostmi, a že sám /jak doslovně uvedl/ „vaří z vody“ a „.. ze sraček a klepů uvaří téóčko“.
61. Třetí okruh tvrzení žalobkyně o kauze indosamentu ze žalované na FONSUS ASSETS, a.s. se upíná k tomu, že měla krýt vypořádání vzájemných finančních závazků mezi Ing. T. P., CSc. a Ing. P. W.“. Existence jakýchkoliv pohledávek Ing. W. vůči Ing. P. nebyla náležitě konkretizována a lze jen stěží uvěřit tomu, že by pohledávku dosahující téměř jedné miliardy Kč, pokud by byla alespoň zčásti existentní, Ing. W. vůči Ing. P. nevymáhal. Ony vzájemné závazky byly jen neurčitě definovány žalobkyní tak, že šlo o „kauzy SAFINA a.s. – SOLITER a.s. v rámci obchodů se zlatem a současně za služby spojené s privatizací TEXu“. S ohledem na to, že šlo v případě obou jmenovaných o erudované ekonomy (Ing. W. byl místopředseda představenstva a současně obchodně-ekonomický náměstek generálního ředitele – Ing. P.), bylo by lze v takovém případě očekávat, že by byl údajný osobní závazek Ing. P. promítnutý do závazku žalované spojený s rubopisem směnky doplněn směnečným rukojemstvím Ing. P., k čemuž ovšem nedošlo.
62. Za nepodstatný považuje soud i vztah mezi Ing. W. a H. G., když z mailové zprávy ze dne 8. 11. 2007 adresovanou H. G. nic o kvalitě vztahů mezi pisatelem a příjemcem neplyne, H. G.

- se toliko zajímal o existenci pohledávky žalovaného za OSTRAMO VLČEK a spol. s r.o. Uvedený svědek pak ve své výpovědi nepotvrdil jednoznačně žádnou z verzí žalobkyně (ani existenci dohody o vyplňovacím prohlášení ani existenci jiné kauzy spojené s rubopisem blankosměnky žalovaným, o níž navíc ví jen z doslechu, tedy jde o zprostředkovanou informaci), popřel rovněž, že by kdy jednal se svědkem Z.em, tím méně o výše označených okolnostech. Validitu svědka, který je blízkým přítelem F. B., podstatně snižuje – vedle způsobu přednesu jím nabízených skutečností, kdy svědek si některé vzdálené údaje pamatoval s naprostou přesností, o jiných vypovídal neochotně a již si je nevybavoval – okolnost, že v minulosti neúspěšně vedl arbitrážní řízení vůči žalovanému (podle žalované měl být v rozhodčím řízení uplatněn proti němu nárok na náhradu škody ve výši 80 516 661,19 USD).
63. Pomoci žalobkyni ve sporu se evidentně rozhodl i svědek K. H. Pominou-li se tvrzení o toliko zprostředkovaných informacích z druhé ruky, za nikoliv nepodstatný považuje Městský soud rozpor mezi výpovědí tohoto svědka a svědka G., jež se rozcházejí v tom, zda G. mohl svědkovi ukázat blankosměnku nebo alespoň její kopii, když s ní, jak uvedl, sám nikdy nedisponoval. I zde již samotný způsob výpovědi (evidentní neochota odpovídat zejména na otázky kladené mu zástupcem žalovaného, určitá averze vůči Ing. P. apod.) vede soud k závěru o její nevěrohodnosti.
64. Z výpovědi Ing. M. K. nevyplýnou pro věc žádné relevantní skutečnosti, netřeba se proto zabývat otázkou jeho věrohodnosti.
65. Pokud jde o výpověď svědka F. B., i k ní je třeba přistupovat – pro jeho zřetelný poměr k žalobkyni, stejně jako k osobám, na něž měla být sporná směnka před jejím uplatněním u soudu indosována – velmi rezervovaně, svědek zastupoval žalobkyni svého času v tomto sporu jako její obecný zmocněnec, společnost po dlouhou dobu ovládal a i jeho výpověď je převážně postavena na skutečnostech, jichž se neúčastnil, resp. o nichž se toliko doslechl. Soud pak s vyšší mírou opatrnosti přistupoval i k výslechu Ing. P., neboť i on, jako statutární orgán žalované, má eminentní zájem na příznivém výsledku řízení. Skutečnosti, které uváděl, však vesměs vyplynuly i z výslechu jiných svědků, kteří o věci vypovídali, a na jejichž výpovědích soud založil toto rozhodnutí.
66. Namítá-li žalobkyně, že sporná směnka byla od této kauzy osamostatněna celkem dvěma indosamenty, a to indosací směnky žalovanou na společnost FONSUS ASSETS, a.s., a dále též indosací směnky společností FONSUS ASSETS, a.s. na Ing. V., a další eliminace možnosti uplatňovat kauzální námitky pak nastala indosací směnky M. V. na T. S., jakož i dalšími dvěma indosacemi, a poukazuje-li žalobkyně na to, že nebyla informována o původní kauze žalované směnky, a směnku nenabyla s úmyslem znemožnit žalované uplatnit kauzální námitky, staly se kauzální námitky vůči němu neuplatnitelné, pak ji lze odkázat opět na odůvodnění kasačního usnesení odvolacího soudu, který dospívá k závěru opačnému. Nadto měl-li by se projevit abstrakční účinek navazujících indosantů, nebylo by z logiky věci namístě, aby odvolací soud rušil pro žalobkyni příznivý předchozí rozsudek a tím méně by bylo namístě odkazovat na čl. I, § 17 ZSŠ.
67. Soud rovněž v procesní rovině uvádí, že provedené důkazy měl ve smyslu § 120 o.s.ř. za dostatečné ke zjištění skutkového stavu, žalobkyně další důkazní návrhy byly označeny neurčitě (např. „celým trestním spisem) nebo se vztahovaly k listinám, které nemohly tvrzenou skutečnost prokázat (např., pokud jde o rozsudky at' už v civilním nebo trestním řízení, které byly k opravnému prostředku zrušeny apod.). Žalovaná rovněž ve své argumentaci nevybočila z mezí včas uplatněných námitek, neboť relevantní tvrzení a důkazy uplatňovala k tomu, co je skutečnou kauzou sporné směnky, a vyvracela – až dodatečně, po koncentrační lhůtě – skutková nova uplatněná žalobkyní. Sluší se dodat, že jedním ze základních principů, jimiž je soudní řízení ovládáno, je princip rovnosti účastníků, který vyjadřuje skutečnost, že účastníci řízení (strany) musí stát před soudem v rovném postavení, aniž by byla jedna nebo druhá strana

jakkoli procesně zvýhodněna. K provedení tohoto principu se ukládá soudu povinnost, aby oběma stranám sporu zajistil stejné možnosti k uplatnění jejich práv. Obdobně chápe princip rovnosti stran Evropský soud pro lidská práva, který používá v této souvislosti pojem „rovnost zbraní“. Podle konstantní judikatury uvedeného soudu princip rovnosti zbraní, jako jeden z prvků širšího pojetí spravedlivého procesu, vyžaduje, aby každé procesní straně byla dána přiměřená možnost přednést svou záležitost za podmínek, jež ji nestaví do podstatně nevýhodnější situace, než ve které je její protistrana (viz např. *Dombo Beheer B. V. proti Nizozemí*, 1993, *Ankerl proti Švýcarsku*, 1996, *Komanický proti Slovensku*, 2002). Pokud by tak soud – ve světle úvah žalobkyně – nemohl přihlídnout k obraně žalované rozvíjející jí včas uplatněné námitky, pak by z logiky věci nemohl respektovat ani dodatečně uplatněné skutkové okolnosti o údajném vyplňovacím prohlášení vážícím se k rubopisu směnky ze žalované a ani k tomu, co mělo být kauzou takové indosace.

68. Tvrdila-li pak žalobkyně v závěrečném návrhu, že v projednávané věci nastal stav „non liquet“, pak pokud by tomu tak vskutku bylo, stalo se tak po odpovídajícím poučení podle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. a dovodil-li odvolací soud, že důkazní břemeno o výše uvedených skutečnostech tížilo žalobkyni, musel by soud žalobu zamítnout (resp. v potřebném rozsahu zrušit vydaný směnečný platební rozkaz), protože by nouze tvrzení, popř. důkazní nouze postihovala právě a jen žalobkyni. Soud však vychází z toho, že (převážný) neúspěch žalobkyně nebyl spojen s tím, že primárně neunesla důkazní břemeno, nýbrž z důvodu, že žalovaná prokázala opak, tedy správnost svých tvrzení o výlučné kauze sporné směnky.
69. Lze tedy shrnout, že soud vychází z toho, že kauzou směnky byly výlučně kupní smlouva CODE 070205 ze dne 5. 2. 2007, resp. kupní smlouva CODE 33 70007 A0D ze dne 6. 2. 2007. Tedy soud dále uvádí, že směnka byla vystavena jako blankosměnka zajišťující závazek SXXXX s.r.o. vůči DEBRA Invest, s.r.o., kdy do směnky bylo možno doplnit jako směnečnou sumu částku odpovídající kupní ceně za dodané zboží. Její výše je dána fakturou č. 7070003 ze dne 15. 2. 2007, splatnou dne 10. 6. 2007. Soud proto v tomto rozsahu ponechal vydaný směnečný platební rozkaz v platnosti a ve zbytku jej zrušil postupem podle ust. § 175 odst. 4 o.s.ř.
70. Zbývající provedené důkazy soud nehodnotil a navržené neprovedené důkazy soud neprováděl, neboť neměly přímou souvislost s uplatněnou směnkou a okruhem podaných námitek.
71. Výrok ad III. o náhradě nákladů řízení je dán ust. § 142 odst. 3 o.s.ř. podle kterého platí, že i když měl účastník ve věci úspěch jen částečný, může mu soud přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch jen v poměrně nepatrné části, nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze soudu. Tyto náklady jsou tvořeny jednak zaplaceným soudním poplatkem za odvolání proti rozsudku ze dne 11. 10. 2017 ve výši 4 100 000 Kč, jednak odměnou za právní zastoupení, a to:
- i. Odměna podle ustanovení § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb.

Datum	Úkon právní služby	Počet úkonů	Odměna za 1 úkon právní služby	Odměna celkem
3. 3. 2014	Námitky proti směnečnému platebnímu rozkazu	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
25. 6. 2014	Ústní jednání ve věci samé	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč

2. 7. 2014	Ústní jednání ve věci samé	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
16. 7. 2014	Závěrečný návrh	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
13. 3. 2015	Vyjádření k odvolání žalobce proti rozsudku	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
19. 5. 2015	Vyjádření k doplnění odvolání žalobce proti rozsudku	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
26. 5. 2015	Ústní jednání odvolacího soudu	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
15. 2. 2016	Vyjádření v návaznosti na usnesení odvolacího soudu	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
22. 2. 2017	Ústní jednání ve věci samé	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
10. 4. 2017	Replika k vyjádření žalobce ze dne 2. 2. 2017	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
11. 10. 2017	Ústní jednání ve věci samé	2	405 500,00 Kč	811 000,00 Kč
27. 10. 2017	Odvolání proti rozsudku včetně jeho doplnění ze dne 10. 11. 2017	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
10. 12. 2018	Replika k vyjádření žalobce k odvolání proti rozsudku	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
16. 1. 2020	Vyjádření v návaznosti na usnesení odvolacího soudu	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
24. 1. 2020	Replika k vyjádřením žalobce ze dne 8. 1. 2020 a ze dne 16. 1. 2020	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
28. 1. 2020	Ústní jednání ve věci samé	2	405 500,00 Kč	811 000,00 Kč
5. 3. 2020	Návrh na provedení důkazů	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
10. 3. 2020	Ústní jednání ve věci samé	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
15. 7. 2020	Replika k vyjádření žalobce ze dne 23. 3. 2020	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
21. 7. 2020	Ústní jednání ve věci samé	2	405 500,00 Kč	811 000,00 Kč
13. 10. 2020	Ústní jednání ve věci samé	3	405 500,00 Kč	1 216 500,00 Kč
12. 1. 2021	Ústní jednání ve věci samé	2	405 500,00 Kč	811 000,00 Kč
7. 4. 2021	Rekapitulace důkazních návrhů	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
11. 5. 2021	Ústní jednání ve věci samé	2	405 500,00 Kč	811 000,00 Kč

28. 6. 2021	Návrh na doplnění dokazování	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
13. 7. 2021	Ústní jednání ve věci samé	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
19. 8. 2021	Vyjádření žalovaného	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
16. 9. 2021	Ústní jednání ve věci samé	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
21. 10. 2021	Ústní jednání ve věci samé	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
16. 12. 2021	Ústní jednání ve věci samé	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
7. 4. 2022	Vyjádření k doplnění skutkových tvrzení a návrhů důkazů	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
31. 8. 2022	Vyjádření k replice žalobce ze dne 27. 5. 2022	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
22. 9. 2022	Ústní jednání ve věci samé	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
24. 11. 2022	Ústní jednání ve věci samé	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
27. 1. 2023	Vyjádření k výpovědi svědka G.	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
2. 2. 2023	Ústní jednání ve věci samé	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
16. 3. 2023	Ústní jednání ve věci samé	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
2. 5. 2023	Ústní jednání ve věci samé	2	405 500,00 Kč	811 000,00 Kč
15. 6. 2023	Ústní jednání ve věci samé	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
20. 6. 2023	Ústní jednání ve věci samé	2	405 500,00 Kč	811 000,00 Kč
19. 7. 2023	Závěrečný návrh	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
14. 9. 2023	Ústní jednání ve věci samé	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
21. 9. 2023	Ústní jednání ve věci samé	1	405 500,00 Kč	405 500,00 Kč
CELKEM ÚKONŮ		52		21 086 000,00 Kč

ii. Odměna podle ustanovení § 11 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb.

Datum	Úkon právní služby	Počet úkonů	Odměna za 1 úkon právní služby	Odměna celkem
16. 7. 2014	Účast na jednání, při němž byl vyhlášen rozsudek	0,5	405 500,00 Kč	202 750,00 Kč
11. 12. 2014	Vyjádření k žádosti žalobce o přiznání osvobození od	0,5	405 500,00 Kč	202 750,00 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje J.B.

	soudního poplatku			
18. 5. 2015	Návrh žalovaného na přerušování řízení	0,5	405 500,00 Kč	202 750,00 Kč
25. 8. 2016	Odvolání proti usnesení o přerušování řízení	0,5	405 500,00 Kč	202 750,00 Kč
31. 10. 2018	Návrh na rozhodnutí o nepřijetí účastnických návrhů	0,5	405 500,00 Kč	202 750,00 Kč
10. 5. 2019	Návrh na rozhodnutí o nepřijetí účastnických návrhů	0,5	405 500,00 Kč	202 750,00 Kč
15. 7. 2019	Vyjádření k odvolání vedlejšího účastníka	0,5	405 500,00 Kč	202 750,00 Kč
4. 2. 2022	Vyjádření k námitce podjatosti	0,5	405 500,00 Kč	202 750,00 Kč
CELKEM		4	405 500,00 Kč	1 622 000,00 Kč

Dále bylo žalované přiznáno 60 režijních paušálů po 300 Kč podle § 13 vyhl. č. 177/1996 Sb., tedy celkem 18 000 Kč. Celkem tak náklady právního zastoupení činí částku 22 726 000 Kč. S ohledem na skutečnost, že právní zástupce žalované je plátcem daně z přidané hodnoty, byla mu přiznána podle ust. § 14a cit. vyhl. i tato 21% daň, tj. částka 4 772 460 Kč. Celkem tak náklady řízení činí 31 598 460 Kč. Splatnost nákladů byla stanovena v obecné třídní pariční lhůtě (§ 160 odst. 1 o.s.ř.) a na zákonné místo platební, tj. k rukám advokátovým (§ 149 odst. 1 o.s.ř.).

72. Výrok ad IV. o náhradě nákladů řízení je dán ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. podle kterého má stát podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Tyto náklady jsou tvořeny odměnou znalce Ing. Daniely Šilhové za vypracovaný znalecký posudek ve výši 21 525 Kč, která nebyla kryta zaplacenou zálohou ve výši 9 000 Kč. Splatnost nákladů byla stanovena v obecné třídní pariční lhůtě (§ 160 odst. 1 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do patnácti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení odvolání dvojmo; odvolání se podává k Městskému soudu v Praze a rozhodoval by o něm Vrchní soud v Praze jako soud odvolací.

V odvolání však nelze uvádět nové skutečnosti a důkazy, které nebyly označeny před soudem I. stupně, ledaže jsou splněny podmínky uvedené v ust. § 205a o.s.ř.

Nesplní-li povinný, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat u příslušného soudu návrh na jeho výkon rozhodnutí podle části šesté o.s.ř. nebo návrh na nařízení soudní exekuce podle zák. č. 120/2001 Sb., jímž se vydává exekuční řád.

Praha 21. září 2023

JUDr. Daniel Šťastný
soudce